

Suar 19 tinta

Revista editada pel Centre de Formació
d'Adults Baix Montseny amb la participació
dels i les alumnes

Presentació

Gràcies i per molts anys!

Benvolguts i benvolgudes alumnes,

De nou ens trobem al *Suar Tinta*, la publicació que heu preparat amb esforços i il·lusió i que esdevé el testimoni del vostre pas pel centre de formació de persones adultes de Sant Celoni. Cal que sapigüeu que aquest esforç que heu fet durant el curs és molt important i que, amb la millora personal que obteniu al centre, contribuïu d'una manera ferma a fer millor també el municipi que compartim.

Les pàgines de la revista fan goig. Tots i totes hi sou representades i les propostes temàtiques que hi feu són molt interessants: les vostres llengües d'origen, l'Any Internacional de l'astronomia, l'home a la lluna, el racó de l'art, Darwin, originals receptes culinàries, el Dia Internacional del llibre... De ben segur que passarem una bona estona perdent-nos entre les seves pàgines.

Acabaré aquest escrit d'agraïment i, sobretot, d'ànims perquè seguïu avançant, amb la reflexió que ens fa el Mustafa sobre la crisi: "Ric no és el que més té, sinó el que menys necessita".

Gràcies per ser-hi i per molts anys!

Francesc Deulofeu
Alcalde

Staff

Suar Tinta núm 19 - abril 2009

Revista del Centre de Formació d'Adults Baix Montseny
Ajuntament de Sant Celoni
Torras i Bages, 12, 1r - 08470 Sant Celoni (Vallès Oriental)
Tel. 93 864 12 25 - Fax 93 867 20 62
cfadults@santceloni.cat
www.santceloni.cat

La revista s'ha elaborat a partir dels textos i col·laboracions dels alumnes del Centre, als quals agraïm la seva participació. Aquesta és una revista plural, on tots els autors poden expressar lliurement les seves opinions. Per tant, les valoracions i judicis dels diferents articles pertanyen als seus autors, i no han de ser necessàriament compartides per l'equip de redacció ni pel Centre.

Edició i disseny: Ajuntament de Sant Celoni

Impressió: Gràfiques Arco

Portada: Jaume Turón, dissenyador, al qual volem expressar el nostre agraïment per la seva col·laboració desinteressada

Editorial	2
Entrevista a l'alcalde Formació instrumental III	3
Les nostres llengües Català oral	7
Aprendre de gran Formació instrumental C	10
2009: Any Internacional de l'Astronomia Formació instrumental II	12
L'arribada de l'home a la lluna Accés a cicles formatius de grau mitjà	14
El Racó de l'art Dibuix i pintura	15
Suggestions to live in a better way Anglès inicial	18
Bicentenari del naixement de Darwin Graduat en educació secundària	20
La crisi: reflexions Formació instrumental A	22
La Casa Curs d'acollida adreçat a dones novingudes	24
Receptari Curs d'acollida adreçat a joves novinguts/des	25
23, d'abril, Dia internacional del llibre Castellà elemental	26
Parlant amb exalumnes Accés a cicles formatius de grau superior	29
Working in English	31
Informació del curs	36

L'educació permanent: una aposta de futur

El curs passat celebràvem els vint anys del Centre de Formació d'Adults Baix Montseny i fèiem memòria de tot el que havia esdevingut, especialment pel que ha representat de prestació de servei a la ciutadania, que ha quedat constància amb els milers de persones que han passat per les seves aules. Creiem que ha jugat un paper fonamental donant resposta a les necessitats formatives de les persones adultes, actualitzant permanentment l'oferta educativa. Però ara més que mai, amb la situació actual que estem vivint, hem detectat que la demanda per accedir als ensenyaments de l'educació d'adults s'ha vist incrementada, per la necessitat d'aprofitar un temps per ampliar la formació i obtenir les competències i les aptituds necessàries, especialment per poder-se incorporar o reincorporar en el mercat laboral.

Tot l'equip del centre continuarà estant a prop d'aquelles persones a qui serveix amb la professionalitat que es mereixen, tot i que això comporti adaptar-se continuament als canvis per anar avançant. D'entrada podem assegurar que comptarem amb una sèrie d'eines que de ben segur afavoriran el procés formatiu i la qualitat de la seva acció educativa, amb la qual cosa podem considerar que iniciarem una nova etapa.

D'una banda, la construcció del nou equipament del Centre de Formació a Sax Sala permetrà disposar d'uns recursos i d'unes instal·lacions adequades on es podran ubicar a més de l'escola d'adults altres serveis municipals destinats a la formació i a l'ocupació, la qual cosa facilitarà la coordinació entre aquests serveis i contribuirà a millorar l'atenció a les persones i a dignificar la tasca educativa.

D'altra banda, la constitució del Consell de centre, que s'ha portat a terme recentment a l'escola d'adults, contribuirà a la participació corresponsable en el govern i gestió de l'escola de tots els representants de la comunitat educativa. Amb aquesta participació, tots els processos de decisió seran considerats com una acció comuna, afavorint la complementarietat i la coherència en tots els àmbits de l'escola. Des d'aquí volem agrair la implicació de totes les persones que s'han presentat com a candidates i s'han ofert a donar un servei i a col·laborar en la millora constant de l'escola.

Amb aquests nous elements s'assoliran nous reptes en l'orientació i l'acompanyament a les persones que volen accedir a l'aprenentatge al llarg de la vida per adquirir els coneixements i les habilitats necessaris per al seu desenvolupament en un sentit ampli: educatiu, professional i personal.

Direcció del centre

Entrevista a l'alcalde

| Formació instrumental III

Entrevista amb el senyor Francesc Deulofeu, alcalde de Sant Celoni

A l'escola hem començat el segon trimestre amb la grata notícia d'un projecte de construcció d'un nou Centre de Formació. El grup d'Instrumental III ha volgut parlar amb l'alcalde Francesc Deulofeu, i conèixer de primera mà tots els detalls d'aquest nou equipament. L'entrevista que ara recollirem va tenir lloc a la sala de plens el passat divendres, 20 de febrer. Va ser una trobada molt amable i que ens va agradar molt, ja que molts de nosaltres mai havíem estat en aquest lloc tan significatiu de la vida política i diària d'un poble. Després de donar-li les gràcies per rebre'ns, i manifestar-li la nostra alegria, reconeixement i agraïment pel projecte que l'ajuntament aprova i recolza, la trobada amb l'alcalde va desenvolupar-se com segueix:

ST- Ens agradaria saber, primer de tot, la situació actual del projecte del nou equipament del centre de formació a Sax Sala, si ja ha estat acceptat pel govern central, i en quin moment ens trobem ara mateix.

FD- Políticament teníem clar que en la formació en general, des de la formació dels infants a la formació d'adults, des de la formació de la gent que està a l'atur a la formació ocupacional o continuada ... havíem d'apostar -hi més. Ja hi va haver una aposta, gràcies a la qual, per exemple el centre de formació d'adults va celebrar els vint anys l'any passat. Nosaltres teníem clar que aquesta era una bona aposta en la que segurament calia un nou impuls. De fet havíem pres la decisió transitòria de buscar un local per llogar perquè ens permetés millorar les instal·lacions de l'escola d'adults. Estàvem treballant en aquesta idea

alhora que treballàvem com potenciar la formació professional a l'institut. Un bon dia arriba la possibilitat de disposar de gairebé tres milions d'euros de l'estat per fer inversions diverses. És en aquest moment que ràpidament vam tenir clar què havíem de fer. Cal que sabeu que aquests diners que el govern de l'estat ens dona als ajuntaments no estan pensats per projectes com aquest, sinó per projectes més petits. Però nosaltres vam veure aquí una oportunitat que no podíem deixar escapar: vam decidir destinar dos milions dos-cents euros a aquest Centre. Es va identificar en el poble el lloc, Sax Sala, on es podia començar immediatament. Ens van trobar treballant quan va sorgir aquesta oportunitat i ràpidament vam tenir clar el projecte, perquè invertir en formació és invertir en el futur, la formació és al llarg de tota la vida i per tant aquest Centre de Formació ha de cobrir bé les necessi-

tats de l'escola d'adults però ha d'anar més enllà, la gent que està a l'atur, el món de les empreses...

Em preguntaves com està ara tot això... Ja tenim l'aprovació de l'estat, el setanta per cent dels diners els rebrem aviat, el trenta per cent restant quan s'hagi acabat l'obra. La licitació de l'obra ja s'ha posat a exposició pública. El dia 5 o 6 de març acaba aquest període de presentació de les empreses, del 5 al 10 s'adjudicarà, a mitjans o finals de març podran començar les obres. És un procediment molt ràpid, però pel 2010 ha d'estar acabat i hauríem de poder-lo utilitzar. El projecte està fet i està aprovat. La veritat és que tot ha estat molt i molt ràpid, però pensem que val la pena.

ST-Quin serà l'emplaçament exacte de l'edifici? Com serà el seu entorn?

FD-El lloc és Sax Sala, on actualment hi ha una nau. Ocuparem tot l'espai de la nau més una zona verda que hi ha al costat. Serà tot un edifici que anirà des del carrer Palautordera fins al carrer Montserrat. L'entrada serà per la plaça per qüestions de seguretat; es faran unes petites grades que permetran la realització d'activitats diverses. S'han previst rampes d'accés per a persones amb dificultats, així com ascensors a les quatre plantes i lavabos adaptats. L'edifici donarà a la plaça, que entre classe i classe serà un espai agradable per estar-s'hi. La resta de l'entorn es respectarà, es mantindrà el parc infantil, la pista esportiva...

ST-Hem llegit que el nou centre acollirà d'altres serveis municipals relacionats amb la formació. Ens ho podria explicar?

FD-L'edifici té quatre plantes. Incorpora una planta zero, semisoterrada, amb sortida a la plaça, on hi haurà les aules dels i les joves que no han acabat l'ESO i fan un cicle de trànsit, el PQPI; hi haurà una aula-taller de més

de cent metres quadrats, preparada per a això i perquè pugui complementar els cicles de formació que es fan a l'institut. A una altra planta hi haurà el Servei Municipal d'Ocupació, on s'atendrà la gent que estigui a l'atur, assessorant-los, ajudant-los a buscar llocs de treball... Hi haurà el servei de català que ofereix l'Oficina local de Català; un Servei de desenvolupament econòmic, el que es coneix com a "viver d'empreses", és a dir, uns locals on la gent que vulgui muntar un petit negoci, mentre ultima el seu projecte, disposi d'un lloc on treballar, fer les seves reunions,... de cara a ajudar la gent emprenedora en els seus inicis. Les altres dues plantes són aules i despatxos de treball. A part d'aquests serveis d'ocupació i de noves empreses, es programaran cursos de formació ocupacional per a persones en situació d'atur, cursos de formació continuada per a persones en actiu,... S'acabarà d'ajustar quan es posi en funcionament.

ST-De quins espais disposarà el nou edifici: aules biblioteca,... Seran espais amplis?

FD-Les aules són polivalents, que poden ser petites o grans amb un sistema divisori que ho permet per optimitzar al màxim l'espai. A més de l'aula-taller, hi haurà aules d'informàtica, aula de comerç, una aula de dibuix específica gran, ... Crec que quedaran unes instal·lacions molt dignes. Són uns dos mil metres quadrats de superfície, cinc-cents metres útils per planta. És gran.

ST-Es disposarà d'un espai prou ampli com per poder fer algunes de les activitats de l'escola, com poden ser celebracions de Nadal, sant Jordi o d'altres, sense haver de sortir del centre?

FD-Hi ha alguna sala gran que pot acollir unes 60, 70 persones. No s'ha

volgut fer una gran sala per a dues-centes persones perquè s'hauria menjat espai per classes. Però grups de fins a 90 persones, hi cabran. Per fer actes de tota l'escola on es preveu un gran nombre d'assistents, s'haurà de continuar pensant en sales com les de l'Ateneu, per exemple.

ST-A alguns ens preocupa el tema de l'aparcament i del transport públic, ja que venim de zones una mica allunyades. Què ens pot comentar al respecte?

FD-El tema de l'aparcament és l'aspecte més fluix del projecte. És al que no hem pogut donar una bona resposta. Pel que fa al transport públic, en canvi, Sax Sala està ubicat en un lloc molt proper a l'estació i el bus urbà hi té parada al davant. Per resoldre el tema de l'aparcament, vam estar valorant la possibilitat de fer-ne un de subterrani però, per dimensions, no sortien més de deu o dotze places i se'ns hauria menjat part de l'espai útil com a escola, perquè hauria tingut una planta menys. Bé, tota aquella zona és una zona àmplia on es pot aparcar millor que on ara esteu, encara que s'hagi de caminar una mica. Som conscients, és l'element al que no hem pogut donar una bona resposta, però crec que no podia ser motiu per desestimar el projecte.

ST- Senyor alcalde, primer de tot dir-li que em sembla una molt bona obra la que es pensa fer. I ara la meua pregunta: Quan es preveu que puguem estrenar-lo, perquè a nosaltres els "profes" ens han dit que es farà ja, però és clar, tot necessita el seu temps i una obra d'aquesta envergadura no es fa en uns quants mesos...

FD-Els diners els dona l'estat, i ens diu que ha d'estar acabat el 31 de desembre. Tenim una data fixada i seran molt estrictes, concediran poques

pròrrogues... Per tant, nosaltres, a la licitació ho deixem molt clar: l'obra ha d'estar acabada el 31 de desembre. A l'hora de la veritat patirem, patirem fins a l'últim moment. El risc més alt és que no es tingui acabat i que el ministeri no ens pagui el trenta per cent restant... Però ens hauran finançat el setanta per cent que, en el pitjor dels casos, és una bona opció. Assumim el risc perquè a pesar de tot val la pena. Però treballem per aconseguir el cent per cent!

ST- Volem saber si continuarà havent-hi una oferta formativa adreçada a persones com nosaltres que ja no som tan joves, si es mantindrà o si es podrà ampliar amb nous cursos.

FD- Jo crec que la tasca que es fa des de l'escola d'adults, tasca de moltes persones en la que han participat governs diferents i de diferents colors, és positiva. Nosaltres, des de Convergència i Unió, seguim pensant que aquest és un projecte interessant. Les coses que són bones per al poble, els polítics els hi han de donar suport, independentment del color que representem. Ara s'han donat unes circumstàncies determinades, ens hem trobat treballant en aquest projecte, han arribat uns recursos i hem pensat que era l'oportunitat perquè és important la

formació. I és important la formació d'adults, ho és i ho hem de potenciar. Si tenim una visió global, la formació que podem oferir serà millor i més diversa, aprofitarem espais, hi haurà continuïtat entre uns cicles formatius i altres, ens permetrà disposar de recursos, i obtenir suport econòmic que es podrà invertir en la formació d'adults ... Tot és un cercle.

ST- Pel que fa als preus de la matrícula, es mantindran en la línia actual?

FD- Estem en un moment difícil, tots en som conscients. La nostra aposta és continuar en la línia d'ara, però podria ser que en el futur calgués replantejar alguns serveis que es donen des de l'administració. Però pensem que el tema de la formació no s'ha de replantejar, cal seguir finançant aquells cursos més bàsics de formació, perquè cal ajudar les persones en el desenvolupament de la seva vida personal i laboral. Intentarem sempre, seguint els criteris actuals, que els preus siguin molt assequibles, que puguin haver-hi beques per a les persones que ho necessitin ...

ST- Señor alcalde, yo tengo poco que preguntarle, pero sí que quiero darle las gracias por darnos esta oportunidad a los mayores.

El nou centre acollirà, com s'ha fet fins ara, persones que venen d'altres poblacions veïnes, com és ara el cas d'alguns de nosaltres?

FD- M'agrada la pregunta, perquè és una altra cosa que des de l'equip de govern pensem que és important. El tema formació és important i el tema comarca, també. No fa gaire ens vam reunir tots els alcaldes del Baix Montseny i vam signar un manifest en el que reclamem la comarca. I en aquesta idea que Sant Celoni sigui capital, jo sempre defenso i ho dic als meus regidors i regidores i a les persones que hi treballem: Sant Celoni ha de ser generós amb els serveis, per tant hem d'obrir-los a la comarca, hem d'estar oberts a que vingui gent d'altres poblacions i en alguns moments caldrà fer convenis amb els altres municipis per millorar-ho. El centre de formació es dirà Centre de Formació Baix Montseny i el nom està posat expressament, perquè volem que estigui obert a la resta de municipis.

ST- I ara que ja estem aprenent a treballar amb això de les noves tecnologies, serà possible disposar de més recursos en aquest sentit? Ja sabem que demanem molt però és que ens agradaria disposar a l'aula d'alguns ordinadors per tal de poder fer les nostres consultes, tre-

balls, i no haver-nos de conformar amb una sessió setmanal.

FD- Està previst que hi hagi aules específiques d'informàtica i la voluntat és dotar-les amb sistemes actualitzats. Haurem de tenir portàtils amb connexió wi-fi a disposició de l'alumnat i del professorat; seria ideal que cada aula disposés d'un projector, de pantalla... no sé si arribarem a tant però volem que sigui un centre modern i busquem la manera d'aconseguir-ho. Cal plantejar-lo d'aquesta manera, després farem segons els recursos de què disposem.

ST-A l'escola sovint parlem de temes que ens preocupen a tots. En aquest sentit sempre ens manifestem preocupats pel medi ambient. És per això que ens agradaria que quan es porti a terme el projecte del nou centre sigui aquest un aspecte tingut en compte i es procuri que sigui un centre, pel que fa a materials, energies, mobiliari,... mediambientalment respectuós i el màxim ecològic possible.

I ara la meua pregunta, senyor alcalde, creu vostè que serà suficient l'actual pressupost o s'haurà d'invertir més sobre la marxa?

FD S'haurà d'invertir més. Els diners que ens dóna l'estat ens permeten fer l'edifici, però s'haurà d'omplir: mobiliari, materials, tecnologia,... Haurem de fer una inversió econòmica important, però bé, ja hi comptem. Caldrà contemplar-ho en el pressupost del 2010, però jo crec que tots els grups polítics en som conscients i per tant no crec que hi hagi dificultats per dedicar els recursos que siguin necessaris.

ST-Creu, vostè com a alcalde, que compensa dedicar recursos a la formació de persones com nosaltres, que en principi "ja tenim

la nostra carrera feta" però que gaudim fent el que fem "escalfant-nos el cap" cada dia? Perquè no tothom ho veu així.

FD- Jo ho tinc claríssim. Hi ha èpoques de la vida en què la formació és bàsica per al desenvolupament de la persona, però tota persona al llarg de la seva vida pot madurar, aprendre, enriquir-se ... i la persona que s'enriqueix ho transmet. El fet d'aprendre en el teu entorn més immediat, familiar,... s'acaba transmetent. Aquests valors que s'incorporen a la formació s'acaben compartint. Jo estic segur que la formació d'adults és molt important, té una importància diferent de la d'un nen o un jove però no per això deixa de ser important. Jo crec que és especialment interessant. Quan els vostres néts us veuen anar a l'escola a aprendre coses, estic segur que els transmeteu valors, segur que ells a través vostre s'adonen de la importància de l'aprenentatge. Això és essencial. D'una altra banda, l'enriquiment personal dóna benestar individual i per tant proporciona un benestar col·lectiu. Jo us miro amb enveja, sí, perquè penso que jo quan m'arribi aquesta situació m'agradarà fer el mateix que feu vosaltres, sí, aprendre coses. Vosaltres teniu un esperit jove perquè feu activitats i voleu aprendre.

ST-No volem deixar passar l'ocasió per agrair-vos que no us oblideu de nosaltres, que encara que som més grans també tenim dret a la formació que alguns no vam poder rebre o que vam deixar només embastada, perquè eren uns altres temps. A nosaltres també ens agrada anar a escola i ho fem més pel gust i les ganes de fer-ho que per obligació. Volem estar al dia i no perdre "el carro de la vida".

Señor alcalde, ¿seguirà el ayun-

tamiento queriendo pagar lo que hace gente como nosotros que no va a tener más valor que para la propia persona?

FD- Jo crec que sí, és voluntat política fer-ho. I, insisteixo, jo no crec que no tingui valor, jo crec que en té molt.

ST-I així va acabar l'entrevista. Però el senyor alcalde va acabar dient-nos:

FD-M'heu fet preguntes molt interessants, preguntes que m'han agradat. Mireu, aquests diners que invertirem en el nou centre de formació, podríem haver decidit dedicar-los a fer moltes altres coses. Demandes n'hi havia moltíssimes, algunes políticament i electoral potser més interessants. Però l'aposta de la formació va més enllà de l'interès polític, de veritat, penso que la formació és important. No fa gaires dies vaig tenir una reunió amb el subdirector del Departament d'Educació de la Generalitat, perquè estem treballant per aconseguir per a Sant Celoni més i millors cicles de formació professional, i vaig voler que sabessin que apostem per la formació i li vaig mostrar els plànols de l'edifici. Per exigir a altres administracions cal primer el compromís de l'administració local. Fàcil, no hi ha res. Tot s'ha de treballar i cal estar-hi a sobre. Arribarem fins on podrem, però si es fa un edifici no és per deixar-lo buit sinó perquè doni respostes a les necessitats. Per tant, l'esforç, no tingueu el menor dubte que el farem.

Alcalde, gràcies per la seva atenció i pel seu temps.

Les nostres llengües

Català oral

Els cursos de català oral de l'escola d'adults acullen persones de diferents procedències. Durant aquest segon quadrimestre, pràcticament totes són africanes, ja siguin del Magrib o subsaharians. Pertanyen a països en els quals es parlen diferents llengües i, alhora, aquestes llengües són parlades a diferents països. És habitual que un parlant domini tres o quatre llengües a nivell oral, entre elles l'anglès i/o el francès, que sovint són les úniques llengües considerades oficials. L'únic alumne no africà és d'origen xinès, i utilitza la llengua amb més nombre de parlants del món.

A continuació us presentem la relació de les llengües autòctones del alumnes dels cursos de català oral. Al final de l'explicació d'algunes de les llengües hi podreu trobar el missatge *Una llengua és molt important* escrit en la pròpia llengua.

LES LLENGÜES DEL MAGRIB

ÀRAB

L'àrab és la llengua semítica més arcaica de totes les actuals. En el seu origen és la llengua dels àrabs, els habitants de la península aràbiga i és la llengua en la qual fou escrit l'Alcorà, llibre sagrat dels musulmans. La seva expansió a partir del segle VII va íntimament lligada a la propagació de la religió islàmica (l'Alcorà no s'ha de traduir) i a la potència militar dels àrabs, que van estendre el seu imperi per tot el nord d'Àfrica.

Sota el concepte de llengua àrab s'inclou tant l'àrab literari (*al-luga al-Fushà*, que vol dir 'la llengua més eloqüent') utilitzat a l'Alcorà, com les nombroses varietats dialectals (*al-luga al-ammiyya*, que vol dir 'la llengua general') derivades de l'àrab clàssic que es parlen actualment. Aquestes varietats són les que s'utilitzen en la vida quotidiana, en els usos informals, bàsicament orals. Són el resultat de la fragmentació de l'àrab del segle VII

i de la barreja d'aquesta llengua amb els parlars propis de les terres conquerides (llengües berbers, africanes, etc.). Són molt nombroses i de vegades tan allunyades les unes de les altres que no és possible la intercomprensió.

Des del punt de vista geogràfic, els dialectes es poden classificar en dos grans grups: els orientals (o del *Masriq* 'lloc per on surt el sol'), parlats en el Pròxim Orient (Síria, Líban, Palestina, Egipte...), i els occidentals (o del *Magrib* 'lloc per on es pon el sol'), parlats a Líbia, el Marroc, Tunísia, Algèria...

Els caràcters escrits de l'àrab conformen l'alifab o alfabet àrab. La llengua àrab s'escriu de dreta a esquerra.

Nombre total de parlants:
de 255.000.000 a 260.000.000

Una llengua és molt important:

اللُّغَةُ مُهِمَّةٌ جَدًّا

Alfabet àrab o alifab

AMAZIC (berber)

La llengua amaziga és la llengua dels amazics (o berbers, que és com va ser anomenat aquest poble pels grecs i romans) i pot ser considerada la llengua autòctona de tot el nord d'Àfrica. El seu territori s'estén, de manera discontinua, des de l'oest Atlàntic fins a l'oest d'Egipte.

L'amazic s'ha mantingut essencialment com a llengua oral i està dividit en un gran nombre de dialectes. L'expansió de l'islamisme i la ràpida arabització consegüent dels habitants de la zona, conjuntament amb l'absència de tradició escrita, és en gran part responsable del retrocés de la llengua i de la desaparició dels dialectes. Al Marroc, els dialectes més importants són el rifeny o *tarifit*, el *tamazight* i el *taixelhit*.

L'amazic té un sistema d'escriptura alfabètica propi, el tifinagh. El tifinagh es remunta a 2.500 anys d'antiguitat i s'ha mantingut entre els tuaregs, tot i que amb usos tradicionalment força restringits (funeraris, simbòlics i lúdics, bàsicament). La recuperació de la llengua escrita i el seu conreu culte no s'ha iniciat fins a mitjan segle XX, amb la recuperació de la consciència com a poble dels amazics. El seu ús generalitzat passa, tanmateix, per l'elecció de l'alfabet que s'ha d'utilitzar: el tifinagh, l'àrab o el llatí. Actualment es fan servir tots tres. L'elecció d'un o altre pot ajudar més o menys a la generalització de la pràctica de la llengua escrita.

Nombre total de parlants: 27.539.000

Una llengua és molt important:

تَمَازِيفْتِ ذِجْدِحِشْةٌ مِهْمَةٌ

Alfabet berber o tifinagh

LES LLENGÜES DE SENEGÀMBIA I GUINEA

El francès és la llengua oficial del Senegal. La Constitució (2001) estableix també que les llengües nacionals són: el diola, el mandinga, el ful, el serer, el soninke i el wòlof.

L'anglès és la llengua oficial de facto de Gàmbia. Les llengües autòctones com el wòlof (parlat pel 15% de la població), el mandinga (parlat pel 40% de la població) i el ful (parlat pel 15% de la població) no gaudeixen de cap mena de reconeixement.

La Constitució de la República de Guinea declara el francès única llengua oficial i garanteix la protecció de les llengües i cultures pròpies del país. Les llengües diferents del francès no s'empren mai en la documentació oficial i s'ensenyen a l'escola només algunes hores a la setmana.

Les llengües autòctones d'aquests països són de tradició oral i, actualment, fan servir l'alfabet llatí (corresponent a la llengua colonial) o l'àrab (conegut per motius religiosos) per a la seva representació escrita.

DIOLA

Tant la tradició oral com la història escrita fan pensar que els dioles són el poble que fa més temps que resideix a Gàmbia i que es compta entre els indígenes de la regió de Senegàmbia.

La cultura diola és molt apreciada pels pobles veïns. De tots els seus dialectes, el diola fonyi és el que té un nombre més alt de parlants i, alhora, el més comprensible per tots els dioles. Malgrat la manca d'oficialitat, el diola té força presència en la vida social, fins i tot en l'administració. A l'ensenyament té una presència només informal.

La majoria de dioles parlen altres llengües, especialment el wòlof, el francès i el mandinga. Menys del 10% de dioles són monolingües.

Nombre total de parlants: aproximadament 400.000

Una llengua és molt important:
KASANKEN CA BAJE NAFA

FUL (fula o pulaar)

El poble nòmada ramader dels fuls habita una àmplia zona de l'Àfrica occidental, de Senegàmbia i Guinea a Sudan i Camerun.

El ful és la llengua del poble que s'autodenomina *fulbe*, però també són anomenats *fulani*, *fula* i *pël*. Els fuls anomenen la seva llengua *fulfulde* en els dialectes centrals i orientals, i *pulaar* en els dialectes occidentals.

Actualment es creu que van tenir l'origen a l'actual Senegal. A partir d'aquest origen occidental s'hauria produït l'expansió dels fuls cap a l'est al segle XVI. Malgrat la dispersió geogràfica, les diferències dialectals del ful no són gaire accentuades.

La majoria de fuls són plurilingües.

Nombre total de parlants: 20.000.000

Una llengua és molt important:
HALA AMEN NO MODJI

MANDINGA

El mandinga és un entramat de dialectes mútuament intel·ligibles (bàmbara, mannka kankan, diula, mandinka i malinke) parlat en molts països de l'Àfrica occidental, sobretot a Mali, Guinea, Burkina Fasso, Senegal, Costa d'Ivori, Gàmbia i Guinea Bissau. A més dels parlants nadius, el mandinga és emprat com a llengua d'intercanvi intercultural per més de 5 milions de persones.

A la majoria dels estats on viuen, els mandingues no constitueixen una majoria ètnica. Les excepcions són Gàmbia, Costa d'Ivori i, sobretot, Mali.

La llengua mandinga no és oficial en cap dels territoris on es parla. El mandinga té, però, certa presència (variable segons els estats) en el sistema educatiu i els mitjans de comunicació.

Nombre total de parlants:

10.112.000 com a primera llengua i 5.200.000 més com a segona llengua.

Una llengua és molt important:
UNA KANÓ BETEYATALE

SERER

El serer és la tercera llengua en nombre de parlants al Senegal (15% de la població), rere el wòlof (43%) i el ful (24%). Igual que el wòlof i el ful, el serer pertany al grup de llengües mande septentrional de la branca atlàntica. A diferència dels wòlofs i dels fuls (generalment musulmans), els serers han preservat millor la seva religió tradicional basada en un déu universal i en la cerca de vincles entre diverses dimensions, com la vida i la mort, l'espai i el temps o la comunicació amb els esperits dels avantpassats.

Nombre total de parlants: aproximadament 1.200.000 com a primera llengua i 300.000 com a segona llengua.

SONINKE (sarahule)

El soninke, igual que el mandinga i el susu, pertany al grup de llengües mande occidental.

Malgrat la dispersió geogràfica, les diferències dialectals del soninke no són gaire importants. Els soninkes són originaris del sud de Mauritània, on encara avui dia hi ha una comunitat a la vora del riu Senegal. Els soninkes són un dels primers pobles subsaharians a abraçar l'islam, en contacte amb els mercaders almoràvits (lingüísticament amazics) vers el 1066. Els soninkes es van escampar per tot de l'Àfrica occidental, i és per això que avui dia es troben soninkes a Mali, Senegal, Mauritània, Gàmbia i Guinea Bissau.

Nombre total de parlants: aproximadament 1.360.000

Una llengua és molt important: KHANE SIRRENYANI

SUSU

El susu pertany al grup de llengües mande occidental. És la tercera llengua en nombre de parlants de Guinea, amb un 20% del total de la població, rere el ful (40%) i el mandinga (30%). Es parla sobretot a la regió litoral de Guinea però també hi ha minories lingüístiques susus a Sierra Leone i Guinea Bissau.

Els susus són descendents de l'imperi de Mali (segle XIII). Van arribar a la seva localització actual després del 1725 empesos pels fuls, que van reeixir a islamitzar la major parts dels susus.

Nombre total de parlants: aproximadament 1.000.000.

WÒLOF

El wòlof s'extén pel sud-oest de Senegal, així com en enclavaments dispersos, a la meitat nord de Gàmbia i a la franja costanera del sud de Mauritània.

El wòlof és la llengua amb més parlants de Senegal (un 40% de la població total, aproximadament), on, a més a més, és parlada com a segona llengua per un 40% més de la població d'aquest estat.

Actualment, el wòlof i el francès (a partir dels sis o set anys a les escoles públiques) són les dues llengües que acaparen l'ensenyament primari a Senegal; en l'ensenyament secundari i superior, la presència del francès és predominant.

Nombre total de parlants: aproximadament 3.700.000 com a primera llengua i 7.800.000 com a segona llengua.

Una llengua és molt important: SONYULAK BAXNA

LLENGÜES DE XINA

XINÈS MANDARÍ (Putonghua, guānhuà)

El terme xinès inclou diverses llengües sinitiques de la família sinotibetana parlades per més de 1.125 milions de persones a Xina, Taiwan, Malàisia i altres països del sud-est asiàtic. Les llengües xineses es poden dividir en dos blocs dialectals principals, el septentrional, constituït pel mandarí, i el meridional, constituït pel wu, el gan, el xiang, el hakka, el cantonès i el min (hokkien).

El xinès mandarí, parlat al nord-est i al centre del país, és la llengua oficial de facto de la Xina. L'estàndard xinès, oficial a la República Popular de la Xina, està basat, essencialment, en el mandarí de Pekín. Les autoritats xineses distingeixen entre els parlants de llengües xineses o *hans* (cantonès, gan, hakka, nin nan, wu, xiang, etc.) i les minories nacionals, parlants de llengües no xineses (coreà, kazakh, mongol, uigur, tibetà, yao, yi, zhuang, etc.). L'estat no persegueix l'ús dels 'dialectes' en àmbits familiars, però només promociona l'ús general del mandarí en àmbits formals com l'escola o els mitjans de comunicació.

El xinès està testimoniats des del segle XIV aC. La majoria de caràcters xinesos (o *hanzis*) es classifiquen com a logogrames i representen un mot o morfema. Calen molts logogrames per escriure

totes les paraules d'un idioma. No obstant, com que el significat va lligat al símbol, el mateix caràcter es pot fer servir, teòricament, per representar llengües diferents. El sentit de l'escriptura és de dreta a esquerra en sentit vertical.

Nombre total de parlants: aproximadament 930.000.000.

	甲秀文	金文	楚簡文字	小篆	隸書	楷書	简体楷书
漢字字體一覽表	龍	龍	龍	龍	龍	龍	龍
	楷書	隸書	篆書	宋(明)體	黑體	草書	行書
简体	龍	龍	龍	龍	龍	龍	龍

注意：若按歷史時間，變化漢字乃出現在楷書、行書之後，故此本來並非簡化的隸書、草書，與中間變化漢字的「草隸」，係指模仿隸書風格所寫成的變化字，屬人們因書法美術而建構出來的字體而已。

Mostra de caràcters xinesos o hanzi

* La informació per a l'escriptura d'aquest article ha estat extreta de www.linguamon.cat

Aprendre de gran

| Formació instrumental C

Al Centre Cívic de Les Casetes de La Batllòria, l'escola d'adults va iniciar un curs de Formació instrumental ara fa tres anys, en el qual s'aprèn en funció del nivell i de les necessitats formatives de cada persona. En el grup hi participen vuit dones, les quals amb aquests breus escrits us expliquen que, a més d'assistir a aquest curs, s'han apuntat a moltes de les activitats que es fan aquí a La Batllòria, aprofitant l'oportunitat que han tingut de poder accedir a la formació en el mateix lloc on viuen. Tot i que alguna d'elles no havia trepitjat mai l'escola i la majoria durant pocs anys i fent els estudis en castellà, tenen la voluntat d'aprendre a comunicar-se, millorar l'escriptura i la lectura en català, així com també d'introduir-se en l'ús de l'ordinador, utilitzant-lo com un recurs més d'aprenentatge que ens ofereixen les noves tecnologies, les quals podien semblar innaccessibles per a aquest col·lectiu de persones. Veureu que totes se senten orgulloses de les seves capacitats i dels coneixements que estant adquirint, sobretot perquè això les fa sentir actives i amb iniciatives, perquè sigui quin sigui el moment, sempre és bo per aprendre al llarg de tota la vida.

Grup d'alumnes del curs de La Batllòria

Em dic Tere i fa trenta-quatre anys que visc a La Batllòria. Fa dos cursos, que em vaig apuntar a l'escola adults per millorar la lectura i l'escriptura en català i també el càlcul. També he començat a fer servir l'ordinador. L'any passat també vaig fer el taller de memòria. Quan acabem la classe ens quedem a fer el cafè i parlem una estona amb les companyes. M'apunto a totes les activitats que es fan a l'escola d'adults (celebracions, sortides, teatre,...).

Em dic Julia i fa tres anys que vinc a l'escola d'adults de La Batllòria. Estic molt contenta perquè abans sabia poc i ara vaig aprenent molt. L'any passat vaig fer el taller de memòria. Ara també estic apuntada a gimnàstica i m'agrada molt. El diumenge vaig al ball i m'ho passo molt bé. M'agrada fer activitats per sortir de casa i distreure'm. Havia viscut a Sant Celoni cinquanta anys i no vaig disfrutar tant com els deu anys que fa que estic a La Batllòria.

Em dic Irene i visc a La Batllòria des de fa un any i és un poble que m'agrada molt. Vaig conèixer la Núria, que és la meua veïna, que em va animar per aprendre el català a l'escola d'adults. Em va molt bé perquè m'entretinc i aprenc moltes coses amb les companyes i la professora que és molt competent i molt bona. També fem celebracions com la de Nadal i després de classe ens quedem a prendre una xocolata o un cafè amb totes les companyes, que són molt simpàtiques, i passem una estona entretingudes.

Em dic Maria i des de fa sis anys que visc al poble de La Batllòria, en el qual estic molt contenta de viure-hi. Vinc a l'escola d'adults a les Casetes per aprendre i millorar els meus coneixements. L'any passat em vaig apuntar al taller de la memòria. A part d'aprendre, el fet de sortir de casa em fa distreure i relacionar-me amb les companyes. Voldria dir que en el poble falten moltes coses, necessitem un lloc d'oci per als nens i per als joves, sobretot els dies de festa per distreure's. M'agradaria que ho fessin al més aviat possible.

Maria Zamora i Irene Samitier

Sóc la Núria i visc a La Batllòria i estic molt contenta de fer moltes activitats i de tenir sobretot el companyerisme que hi ha. Primer he de dir que fa dos anys vaig fer un taller de la memòria que vaig quedar molt contenta. Hi havia una senyoreta molt simpàtica, amb molta paciència. Després també vaig anar a informàtica i de professor vaig tenir en Joan també molt agradable. Fa dos anys que vaig a l'escola d'adults per millorar el català i la Maria Antònia ens ensenya molt bé perquè ens posa a l'ordinador i també ens ensenya matemàtiques. Vaig dos cops per setmana al gimnàs i també els dimecres vaig a pintar. Vull dir que la Núria que està al despatx de Les Casetes ens atén molt bé. Aquí acabo el meu escrit. Moltes gràcies per tot.

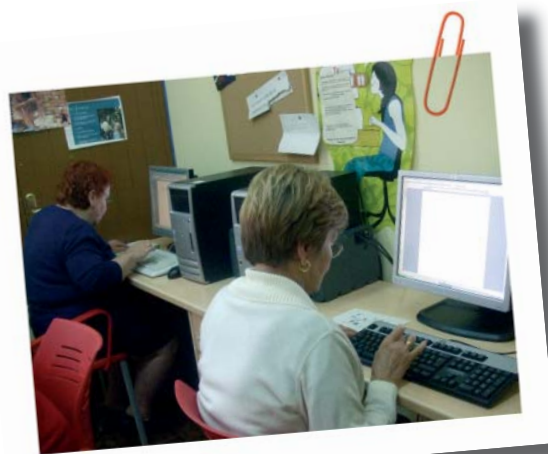

Núria Luís i Paqui Balsera

Sóc la Margarita i visc a La Batllòria des de fa tres anys. El primer any em vaig apuntar a l'escola d'adults a Les Casetes la qual cosa em va molt bé, perquè estic aprenent el català i m'ha servit per relacionar-me amb altres persones del poble. A l'aula tenim dos ordinadors i fem informàtica i estic molt contenta. També vaig fer un curs de cuina i el taller de memòria. Aquí ara estic fent el curs de l'escola d'adults i dos dies a la setmana ens reunim amb altres dones per fer labors. També estic apuntada a gimnàstica al Centre Cívic. Tot això ho faig per tenir la ment ocupada i no tenir una vida tan monòtona.

Me llamo Paqui y hace seis años que vivo en La Batllòria. Hace tres años que vengo a Les Casetes en los cursos de la escuela de adultos para aprender a leer y escribir. Me gusta venir a las clases porque a los nueve años me puse a trabajar y no pude ir nunca a la escuela. Cuando vengo aquí me distraigo y me olvido de mis preocupaciones. También en casa leo y repaso, porque mi marido me ayuda.

Hola, sóc la Pilar i vaig a classe d'adults a La Batllòria. Vaig començar el curs passat i estic molt contenta, vaig amb molta il·lusió i estic aprenent força, encara que em costa una mica. També vaig fer el curs de memòria que em va anar molt bé i a part d'aprendre també he fet moltes amistats, perquè amb les companyes cada dia quan sortim de classe ens quedem a prendre cafè i fem la tertúlia. Tot això també m'ha motivat a apuntar-me a moltes excursions i sortides, juntament amb algunes de les companyes del grup, i ens distreiem i ens ho passem molt bé.

Pilar Masuet i Tere Álvarez

Margarita Aguilar i Julia Perea

2009: Any Internacional de l'Astronomia

Formació instrumental II

L'any 1609 Galileo Galilei va realitzar la primera observació amb un telescopi. 400 anys després es commemora aquest fet amb la celebració de l'Any Internacional de l'Astronomia. Els i les alumnes del curs de Formació Instrumental II us expliquen el que han après a classe sobre aquest tema.

¿Qué es la astronomía?

La astronomía es la ciencia que se ocupa del estudio de los cuerpos celestes, sus movimientos, los fenómenos ligados a ellos, su registro y la investigación de su origen. La astronomía ha estado ligada al ser humano desde la antigüedad y todas las civilizaciones han tenido contacto con esta ciencia. No debe confundirse la astronomía con la astrología. Aunque ambos campos comparten un origen común, son muy diferentes; los astrónomos siguen el método científico, mientras que los astrólogos se ocupan de la supuesta influencia de los astros en la vida de los hombres.

Isabel Ramírez

El sistema solar

Llamamos sistema solar a una estrella y a los cuerpos que giran a su alrededor. En nuestro sistema solar la estrella es el Sol y los cuerpos son los 8 planetas: Mercurio, Venus, la Tierra, Marte, Júpiter, Saturno, Urano y Neptuno.

Algunos planetas tienen a su vez satélites, como la Tierra tiene a la Luna. Completan nuestro sistema solar millones de asteroides y cometas.

Dolores Amaya

Origen de nuestro sistema solar

Creemos que hace unos 4.500 millones de años existía una gran nube de gases y de polvo en el espacio. Esta nube comenzó a contraerse girando cada vez más rápido sobre sí misma, expulsando hacia afuera conglomerados de polvo que así pudieron resistir la atracción de la gran masa central que se iba formando. La temperatura y la presión de esta masa central aumentaron rápidamente hasta alcanzar unos valores que permitieron las reacciones termonucleares que tienen lugar en el sol. Los conglomerados y el gas que rodeaban el sol formaron los ocho planetas, sus satélites y los millones de asteroides, cometas y pequeñas partículas que forman nuestro sistema solar.

Carmen Mañas

Los planetas

El más rápido: Mercurio

Es el planeta más cercano al Sol. Visto desde el espacio es muy parecido a nuestra luna, aunque un poco mayor. Es un planeta de temperaturas extremas. Un año en Mercurio, sólo dura 88 días terrestres. En cambio gira sobre sí mismo muy despacio, tarda 59 días en dar una vuelta. Mercurio no tiene satélites.

Manolo Prior

El más brillante: Venus

Aunque se creía parecido a la Tierra, lo cierto es que es completamente diferente. Posee una atmósfera muy densa, que envuelve al planeta completamente. La temperatura es elevadísima, llegando hasta los 450°C. Es aún más caliente que Mercurio, y a diferencia de éste, donde los polos son fríos, la temperatura es prácticamente uniforme en todo el planeta. Venus tampoco tiene satélites.

Francisca Rodríguez

El planeta de la vida: la Tierra

La Tierra es un planeta cuya superficie está cubierta en un 70% de agua líquida. Permanece envuelto en la atmósfera, compuesta fundamentalmente de nitrógeno y oxígeno. Presenta un fuerte campo magnético debido a la capa de hierro líquido que envuelve el núcleo. La Tierra disfruta de un satélite enorme y cercano, la Luna. Hasta el momento es el único planeta en el que se conoce la presencia de vida.

Fátima Derdouch

El planeta rojo: Marte

En Marte las temperaturas varían desde los -133°C hasta los 27°C. Se cree que en el pasado existieron en Marte grandes cantidades de agua, por lo que pudo haber algún tipo de vida. Marte tiene dos lunas diminutas: Fobos y Deimos.

Aixa Dris

El más grande: Júpiter

Júpiter es enorme, su masa es mayor que la de todos los demás planetas juntos. Es el primero de los planetas gaseosos, caracterizados por no poseer una superficie sólida. Júpiter tiene 16 satélites. Los cuatro más grandes: Ío, Europa, Calisto y Ganimedes son visibles con prismáticos. Fueron descubiertos por Galileo.

Carmen Ramírez

El señor de los anillos: Saturno

El más bello de los planetas gracias a sus espectaculares anillos. Estos tienen un diámetro de 270.000 km y algunos cientos de metros de espesor. Saturno es el planeta menos denso del sistema solar y su tamaño es similar al de Júpiter. Tiene 18 satélites conocidos. Uno de ellos, Titán, es mayor que Mercurio.

Rafaela Prado

El de más satélites: Urano

Aunque es fácilmente visible desde la Tierra, no se descubrió hasta 1781. Anteriormente se había creído que era una estrella. Tiene 20 satélites, 5 aún sin nombre. También tiene anillos, aunque son oscuros y por tanto poco visibles. Como a Neptuno, el metano que contiene la atmósfera es el que les da su color característico.

Carmen Carrasquilla

El de vientos más fuertes: Neptuno

Es el más denso de los planetas gaseosos. La atmósfera de Neptuno está agitada por vientos de más de 2.000 km/h, los más rápidos de todos los planetas. También tiene anillos y 8 satélites. Neptuno es desde 1978 el planeta más alejado del Sol.

María Jiménez

Las constelaciones

Una constelación es una agrupación de estrellas cuya posición en el cielo nocturno es aparentemente tan cercana que los astrónomos de las civilizaciones antiguas decidieron vincularlas mediante líneas imaginarias, ideando así figuras sobre la bóveda celeste.

Algunas constelaciones son muy antiguas, pues fueron ideadas hace muchos siglos por los pueblos que habitaban las regiones del medio oriente y el Mediterráneo. Otras, en cambio, tuvieron su origen en tiempos más recientes, cuando los viajes a otros lugares, hasta entonces desconocidos, llevaron a los navegantes europeos a explorar los mares del sur (aunque los pueblos que habitaban las regiones australes ya habían nombrado sus propias constelaciones).

En 1928 la unión astronómica internacional decidió reagrupar oficialmente la esfera celeste en 88 constelaciones, aunque las más conocidas por todos son las constelaciones zodiacales (Aries, Tauro, Géminis, Cáncer, Leo, Virgo, Libra, Escorpio, Sagitario, Capricornio, Acuario y Piscis).

Yolanda Martínez

Las estrellas fugaces: los cometas

Los cometas son los viajeros del espacio. Se caracterizan por su cola, que aparece en las cercanías del Sol. Los cometas son astros pequeños, compuestos de hielo sucio mezclado con gases. El Sol evapora parte del núcleo, desprendiéndose partículas de gas y polvo, que constituyen la cabellera o cola. La cola siempre apunta en dirección opuesta al Sol.

Muchos cometas vuelven a pasar cerca del Sol con total regularidad. Uno muy conocido es el cometa Halley, que pasa cada 76 años. El rastro de polvo que deja tras de sí un cometa provoca a veces las lluvias de estrellas, precisamente cuando la Tierra atraviesa su órbita.

Pagui Martínez

L'arribada de l'home a la lluna

Accés a cicles formatius de grau mitjà

El 20 de juliol de 1969, Neil Armstrong es va convertir en el primer home que trepitjava la Lluna, formant part de la missió Apollo XI. D'ençà, els projectes lunars han recollit prop de 400 kg. de mostres que els científics analitzen. Però, què sabem del nostre satèl·lit?

La Lluna és l'únic satèl·lit natural de la terra i l'únic cos del sistema solar que podem observar en detall a ull nu o amb instruments senzills. Gira al voltant de la Terra i sobre el seu eix en el

Quan la Lluna passa pel darrere i es situa a l'ombra de la Terra, es produeix un eclipsi de Lluna. En canvi, quan la Lluna passa entre la Terra i el Sol, el tapa i es produeix un eclipsi de Sol.

Si un astre arriba a ocultar totalment l'altre, l'eclipsi és total, sinó, és parcial. Algunes vegades la Lluna es posa davant del Sol de manera que només n'oculta el centre. Aleshores l'eclipsi té forma anular, d'anell.

El 20 de juliol de 1969, ja fa 40 anys, el nord-americà Neil Armstrong es convertia en el primer home que trepitjava la Lluna. Va ser el mateix Armstrong el que ho va definir com un petit gran pas. Sobretot perquè permetia a la humanitat aconseguir el somni que havia perseguit des de feia segles. Un privilegi que, tot i alguns dubtes que encara existeixen, només van poder tenir tres homes.

Cap dels tres tripulants de la missió Apollo XI es podia imaginar que quatre dies després de sortir de Cap Canaveral es convertirien per sempre en herois. Sis-cents milions de persones, només al seu país, van veure per televisió l'arribada de Neil Armstrong a la Lluna. Els Estats Units havien guanyat la cursa espacial a la Unió Soviètica, país que fins llavors l'encapçalava.

Després d'aquest èxit, es van anar re-tallant les inversions a l'espai, en un context marcat per la dramàtica missió Apollo XIII i la guerra del Vietnam i, fins i tot, s'ha arribat a afirmar que les ombres d'Armstrong i Aldrin no eren fruit de la llum del Sol, sinó dels focus d'un plató. Més recentment, els governs han preferit mirar cap a Mart i Saturn, però, malgrat això, l'home continua plantejant-se cada dia fins on és capaç d'arribar amb la vista fixada a la Lluna.

Neil Armstrong

Neil Alden Armstrong (nascut pel 5 d'agost de 1930 a Wapakoneta, Ohio) va ser astronauta de la NASA i el primer ser humà en trepitjar la Lluna a la missió de l'Apollo XI.

Cap a mitjan de la dècada de 1950, Armstrong es va traslladar al Centre de Vols Edwards de la NASA a Califòrnia, on es va convertir en pilot d'investigacions a moltes de les aeronaus de gran velocitat, incloent el conegut X-15, que assolía una velocitat de més de 6.300 quilòmetres per hora. Armstrong va volar en més de 200 models diferents d'avions, incloent avions a reacció, coets, helicòpters i planadors. Mentrestant, buscava assolir estudis de graduació, pels qual va rebre un màster en ciències d'enginyeria aeroespacial de la Universitat del Sud de Califòrnia

Armstrong va obtenir una plaça d'astronauta el 1962, un dels nou astronautes de la NASA en la segona classe per ser elegits. Per tal efecte, es va mudar a El Lago, Texas, a prop del Centre de Vols Espacials de Houston, per començar amb la seva instrucció. Allà va ser sotmès a quatre anys de dur entrenament per a que el programa Apollo aconseguís la meta de portar el primer home a la Lluna abans que finalitzés la dècada, tal com havia promès el 1961 el president John Fitzgerald Kennedy.

Com a comandant de l'Apollo XI, la primera missió pilotada a la Lluna, Armstrong va guanyar la distinció de ser la primera persona en allunar i posar peu sobre la superfície lunar. El 16 de juliol de 1969, Armstrong, Michael Collins, i Edwin E. "Buzz" Aldrin van començar el seu viatge a la Lluna. Collins va ser el pilot del mòdul de comandament. Aldrin, un expert en sistemes, va ser el pilot del mòdul lunar i es va convertir en el segon ésser humà en caminar sobre la Lluna. Com a comandant de l'Apollo XI, Armstrong va pilotar el mòdul lunar i va aconseguir un aterratge segur sobre la superfície lunar. A les 2:56:20 h (Temps Coordinat Universal) del 21 de juliol de 1969, Neil Armstrong va trepitjar la Lluna i va pronunciar la seva famosa frase: "És un petit pas per a un home, però un gran salt per a la humanitat" (original: "That's one small step for a man, one giant leap for mankind").

Portada del còmic de Tintin

mateix temps: 27 dies, 7 hores i 43 minuts. Això fa que ens presenti sempre la mateixa cara. No té atmosfera ni aigua, per això la seva superfície no es deteriora amb el temps, si no és per l'impacte ocasional d'algun meteorit.

Com que la Lluna gira a l'entorn de la Terra, la llum del Sol li arriba des de posicions diferents, que es repeteixen en cada volta. Quan il·lumina tota la cara que veiem s'anomena Lluna plena. Quan no la veiem és la Lluna nova. Entre aquestes dues fases només es veu un bocí, un quart, que va creixent o minvant.

De vegades, el Sol, la Lluna i la Terra es situen formant una línia recta. Aleshores es produeixen ombres, de manera que la de la Terra cau sobre la Lluna o a l'inrevés. Són els eclipsis.

Tripulació de l'Apollo XI

EL RACÓ DE L'ART

Dibuix i pintura

*El quadre ha de sortir de l'interior del pintor.
És la imatge que viu en la consciència, viva
com una visió, però desconeguda.
D.H. Lawrence*

Les cadires de la memòria

A les sales d'exposicions, a les galeries, als llibres sempre ens presenten el resultat final d'una obra. Molt poques vegades veiem el procés que tot creador segueix fins aconseguir aquell resultat. El mateix succeeix amb els tallers o espais creatius: a final de curs es preparen amb cura les obres més reeixides per exposar, però mai mostrem els exercicis treballats durant l'any. I sovint és en els blocs de dibuix on hi ha petites meravelles, no tant pels resultats aconseguits sinó pel treball que hi ha hagut al darrere.

Els alumnes de Dibuix i Pintura, aprofitant el format acollidor que ens ofereix la revista, us descobrim un dels exercicis fets aquest hivern. En un vam exercitar la memòria i en l'altre l'observació.

Joan Font, Jordi Artiola,
Anna Pujolàs, Neus Saborido,
Esther Vidal, Pere Barnola,
Andreu Pujadas, Mercè Gonzalo,
Joan Abella, Teresa Ayats,
Pilar Barbany, Salvador Colominas,
Teresa Sala, Glòria Solanas,
Clara Gras, Rosa Terradas,
Sandra Mora

Memòria

No sempre cal partir d'objectes, podem dibuixar a partir d'elements dels records. Això que de nens ens és tant senzill i de grans ens costa tant, dibuixar de memòria.

Dibuixa una cadira de boga. Quines imatges en guardem a la nostra memòria? La cadireta on seia de petita, la cadira que feia servir l'àvia per fer puntes de coixí o la cadira on seia el pare...L'excusa per rebuscar en la nostra memòria era una cadira de balca. Darrera de cada dibuix s'hi amaga una petita història, la de **la nostra cadira**.

Observació

Podem dibuixar complicades composicions, paisatges, retrats,... a partir del natural, de fotografies, de la imaginació. Però sovint els objectes més senzills i quotidians ens poden servir per exercitar l'observació i agilitzar la nostra mà a l'hora de dibuixar.

Una cadira de boga, **la cadira**, ens permet posar a la pràctica el feixuc estudi de les perspectives.

Suggestions to live in a better way

| Anglès inicial

We like enjoying our life but time flies...

The English students of 1st level give some suggestions to live in a better way and how to live longer.

How can you keep fit, healthy and active?

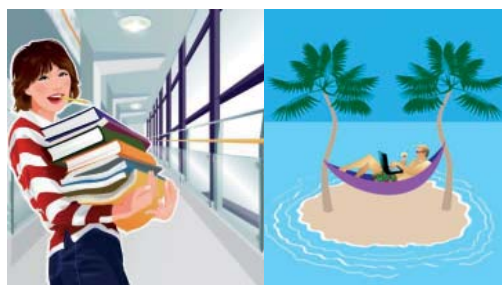
- Waking up every day to enjoy every moment
- Marking an objective
- Being positive / Thinking positive
- Doing exercise and activities (mental drills:crosswords, puzzles, sudokus)
- Going to the gym/sports centre (doing aerobics/ pilates)
- Eating healthy food (fish, fresh fruit and vegetables) - Maintaining a balanced diet
- Swimming
- Don't smoke (Give up smoking) / Don't drink alcohol
- Resting and sleeping eight hours a day
- Drinking a lot of water
- Dancing
- Practising sports
- Walking/Trekking
- Working in something you like
- Working - it's good for our body and for our mind
- Talking to people

How can you learn English?

- Interchanging cultural experiences / Living in an English speaking country
- Going to Britain (UK) , USA or other English speaking countries
- Travelling
- Being constant at studying English
- Studying at an English school
- Doing homework and studying at home
- Listening to English music /CDs / radio / English people / the news
- Reading English books / newspapers / magazines / signs
- Studying
- Writing in English
- Watching English television programmes / Original version films
- Singing English songs / Karaoke
- Speaking / Reading aloud
- Looking up new words in the dictionary
- Reading user's instructions and manuals
- Surfing on Internet

How can you enjoy your free time?

- Doing what I like.../ Living "Carpe Diem"
- Thinking about life
- Travelling
- Going on holiday / Sightseeing
- Walking in the mountain / on the beach
- Dancing country / salsa / samba
- Reading books / magazines / newspapers
- Relaxing
- Watching films on television / Cultural programmes
- Playing music / musical instruments
- Going to the theatre
- Going to the cinema
- Going for a walk
- Visiting and meeting friends and family
- Painting / Drawing
- Going to the beach / Sunbathing / Swimming / Fishing
- Visiting museums
- Observing nature
- Talking to friends
- Playing with my grandchildren
- Going shopping
- Cooking for my family or friends
- Gardening
- Doing archery
- Riding a motorbike
- Going to the forest (collect firewood, pick mushrooms)
- Studying English
- Playing tennis
- Sending text messages or e-mails
- Writing memories of our childhood
- Looking after my mother

Suggestions to change the world

| Anglès funcional

We are living times of crisis, poverty, famine, stress, wars... The English students of 2nd level give their suggestions to change the world and their life...

What could I do to make a better world?

If I was powerful (a governor, a president, a politician...)

- I would like to offer social benefits to everybody (education, public health, minimum salary and conditions of work).
- I would change laws and I'd stop wars.
- I would listen to all the other politicians.
- I would like to finish with the current crisis, for the last two years the country is "sinking/going under" and there are not enough jobs for everybody.
- I would help business and company to guarantee jobs and work for more people.
- I wouldn't allow the use of arms.
- I would eliminate the evil of this world and I'd guarantee the peace all over the world.
- I wouldn't allow poverty.
- I would work to achieve the same quality of life for all people of the world.
- I would fight against poverty, famine and wars.
- I would reduce the working time to six hours a day and I'd include Monday in the weekend.
- I would spend more on education and less on military arms and I'd give the 50% of the taxes for these reasons.
- I would fight against pollution to stop the global warming.

If I was a magician and I had a powerful wand?

- I would like everybody to talk the same language, so everyone would have a common language and we could all talk to each other.
- I would like a country without politicians, monarchy and arms.
- I would like to finish with hunger in the world.
- I would avoid / eradicate pain and all the bad things.
- I would fly on a broom.
- I would like to sing well.
- I wouldn't allow there to be any criminals /criminal people.
- I would visit space.
- I would give two wishes: the first one to get food for everybody and the second wish to erase these words: POVERTY, FAMINE, WAR, ILLNESS, MISERY, HATE, VENGEANCE, FURY and so on.
- I would do exactly the same but without any effort.
- I would make an easier world for everybody.
- I would wipe out all diseases and poverty.
- I would fly and breathe under water.
- I would speak all the languages in the world.
- I would manufacture cheaper medicine for poor countries.
- I would stop the wars in the world.
- I would remove this world and I'd make a better one.
- I would turn bad people into good people.
- I would speak English fluently and I'd give money to charity.

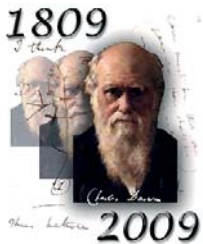
If I was rich?

- I'd like to travel.
- I'd buy a big house on a big / beautiful island.
- I'd buy the Paisos Catalans.
- I'd like to finish with poverty and wars.
- I'd help others and the people around me.
- I wouldn't work.
- I'd like to have a new mobile home and travel around the world.
- I'd buy a new car.
- I'd live like a rich man, I'd give some of my wealth to poor people or to NGOs and then I'd travel a lot, I'd go to concerts and to theatre plays and in my free time I'd read and study.
- I wouldn't get up early in the morning.
- I'd buy a new motorbike and I'd pay all my mortgage.
- I'd be happy and I'd give work to everybody.
- I'd be in the Forbes list.

Bicentenari del naixement de Darwin

| Graduat en educació secundària

Una de les matèries que s'ha de preparar l'alumnat que es presenta a les proves específiques de graduat en educació secundària és la Ciència i Tecnologia, que inclou en el seu currículum l'evolució dels éssers vius. Coincidentment el 12 de febrer de 2009, dia en què va néixer Charles Darwin ara fa 200 anys, vam començar a treballar aquest tema a classe. Per aquest motiu vam trobar molt adient retre un petit homenatge, des d'aquestes pàgines de la revista, al naturalista anglès que amb la seva teoria va explicar que totes les espècies han evolucionat al llarg del temps a partir d'avançats comuns mitjançant la selecció natural. A 200 anys del seu naixement i a 150 de la publicació de *L'origen de les espècies*, Darwin va obrir les portes a la biologia moderna i va revolucionar no només les ciències naturals, sinó també la filosofia i la religió.

Dues de les alumnes del grup de GES, la M. Dolors Rech i la Tamara Rodríguez han col·laborat en la recerca de la informació i en l'elaboració d'aquest article.

Biografia

Charles Robert Darwin (12 de febrer de 1809 - 19 d'abril de 1882) va néixer a Shrewsbury (Anglaterra), era de família rica i tant el seu pare com el seu avi eren metges; quan tenia vuit anys la seva mare va morir. Després d'uns estudis primaris poc brillants, va començar la carrera de medicina, que no el va entusiasmar, i tot seguit va passar a estudiar teologia a Cambridge, però la seva pròpia valoració dels estudis era molt negativa. L'interès de Darwin en aquella època se centrava més en col·leccionar animals i plantes i en realitzar estudis naturalistes.

El viatge en el Beagle

Es va incorporar a l'expedició de la fragata Beagle, de la Corona britànica, que començà un llarg viatge al voltant del món que va durar quasi cinc anys (1831-1836) i creà en el jove científic un munt d'inquietuds a les quals va donar resposta posteriorment. L'objectiu de l'expedició era estudiar els litorals

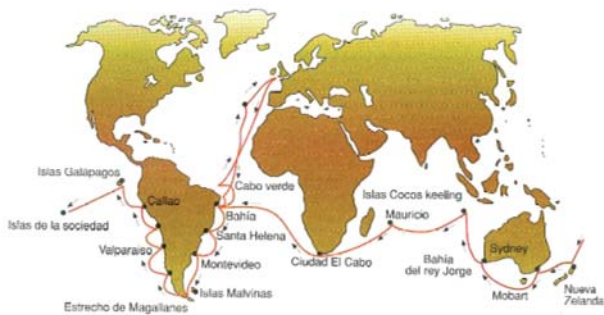
continentals i analitzar-ne la fauna i la flora. Dues tercers parts del temps se les va passar en terra i observava una rica varietat de característiques geològiques, fòssils i organismes vius d'espècies moltes de les quals eren noves per a la ciència.

Tal com s'observa al mapa, es dedicà a estudiar les costes atlàntica i pacífica de l'Amèrica del Sud. Després va passar per l'arxipèlag de les Galàpagos i el viatge va prosseguir cap a Nova Zelanda, Austràlia, l'illa Sant Maurici i Ciutat del Cap. A l'arxipèlag de les illes Galàpagos, Darwin va quedar sorprès perquè la major part de les espècies que va observar eren pròpies de les illes, encara que presentaven un cert parentiu amb les americanes i perquè les diferents illes estaven habitades per espècies molt diverses. El que li va cridar més l'atenció foren els ocells pinsans, dels que en va observar tretze espècies diferents i exclusives de l'arxipèlag. El més important de l'experiència del científic fou el fet de preguntar-se pels orígens d'aquesta diversitat i va sospitar que tots els pinsans provenien d'una espècie única originària del continent americà, que s'hauria anat modificant durant un llarg període d'aïllament a les illes, i en aquest procés els mètodes d'obtenció dels aliments haurien tingut un paper fonamental. Al cap de tres anys, el 1839, Darwin va publicar *El viatge del Beagle*, un diari molt il·lustratiu de la seva experiència i on descriu les seves primeres intuïcions sobre l'origen dels éssers vius.

La teoria de l'origen de les espècies

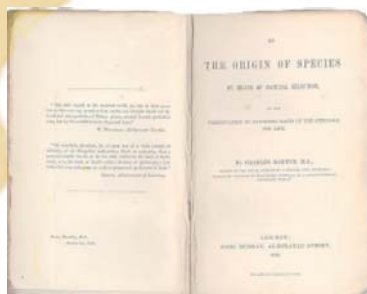
Darwin estava convençut que les criatures que arribaven a les illes canviaven d'alguna manera per formar noves espècies en les diferents illes i va investigar la transmutació anotant totes les seves especulacions al seu quadern vermell que va començar en el Beagle.

Darwin ja tenia el marc científic sobre el qual treballar i la seva investigació incloïa emparellament animal i nombrosos experiments amb plantes. El 1858, quan ja tenia la seva obra molt avançada, va rebre un treball del naturalista Wallace, en el qual s'exposaven idees semblants a les seves, la qual cosa també va influir a que es decidís a exposar la seva teoria de l'evolució. Aquesta es va recollir en el llibre de l'origen de les espècies publicat el 24 de novembre de 1859, que va canviar la visió del món i es concretava en quatre punts. Primer, les formes de vida no són estàtiques, sinó que evolucionen; les espècies canvien continuament, unes s'originen i altres s'extingeixen. En segon lloc, el procés de l'evolució és gradual, lent i continu. El tercer punt indica que els organismes semblants estan emparentats i descendeixen d'un avantpassat comú. Finalment s'utilitza el procés de la selecció natural, així els individus més ben dotats, amb modificacions espontànies favorables per fer front al medi ambient, tindran més possibilitats de sobreviure i de reproduir-se.

Crítiques a la teoria de l'evolució

Gran part de la comunitat religiosa va reaccionar amb violència enfront de la defensa de l'evolució, considerant-la incompatible amb el relat de la creació de la Bíblia. Darwin, un naturalista de formació cristiana i que va arribar a ser pastor anglicà, es va atrevir a enfrontar-se a les teories de l'església sobre la creació, un atreviment que li va costar moltes crítiques, tot i que ell mai s'havia considerat ateu. De fet, L'origen de les espècies era un text exclusivament científic, però no va poder evitar que tingués moltes lectures, al marge de l'estrictament científica. Encara avui dia existeix un rebuig a les idees de Darwin, fins i tot a les societats occidentals.

Homenatge a Darwin en el 2009

Amb ocasió del bicentenari del seu naixement, s'han anunciat activitats, conferències i exposicions per tot el món. Tots aquests actes s'engloben en el marc Darwin200. En la seva ciutat natal, Shrewsbury, es faran visites guiades i es bufaran les 200 espelmes del pastís d'aniversari i es celebraran importants actes durant tot l'any. Amb l'exposició sobre Darwin es va inaugurar el Museu estatunidenc de la història natural. La universitat de Cambridge ha preparat un festival especial el juliol de 2009. En el Regne Unit, una edició especial de la moneda de dues lliures mostra el retrat de Darwin davant d'un simi, envoltats per la inscripció "DARWIN 2009" i el text "L'origen de les espècies 1859".

Bibliografia

www.wikipedia.org

www.3cat24.cat

www.images.google.es

Nova enciclopèdia temàtica. Ciències de la vida II. Editorial Planeta.

Revista Presència. Núm. 1929. Article "El llegat de Darwin".

La crisi: reflexions

Formació instrumental A

Els alumnes que participem en aquest grup som persones que sabem molt bé què és passar moments de "crisi" com el que actualment està passant tot el món. Tots som persones senzilles que treballem per viure de manera digna i que, gairebé la majoria, procedim d'indrets on la gent està acostumada a viure amb ben poc. Per aquestes raons, i pel coneixement que prové de l'experiència, volem fer les següents reflexions entorn a un dels temes que més preocupen ara.

Salud, trabajar y que sea lo que Dios quiera, porque pasarán lo que Dios quiera.

El que "tiene", tiene la obligación de dar al que no tiene. Hay que ayudar, un vecino a otro, un familiar a otro ...

Hay que echar un cable y así saldremos adelante.

ABEDSLAM

Si queremos superar los malos momentos, tenemos que aprender a conformarnos con lo que tenemos. Y lo poco que se tiene puede servir, incluso, para ayudar a quien no tiene nada... y así, juntos se puede superar la crisis. Con buen corazón se puede superar todo.

Amara Jabbe

Diógenes cada vez que pasaba por el mercado se reía porque decía que le causaba mucha gracia y a la vez le hacía muy feliz ver cuántas cosas había en el mercado que él no necesitaba. Es decir, que rico no es el que más tiene, sino el que menos necesita.

MUSTAFA CAMARA

Crisis... ¿qué crisis? Hay personas que solitas se crean una crisis porque hoy día se quiere tener más de lo que se puede.

El que no sabe lo que es la vida del pobre seguro que en estos momentos lo estará pasando mal, como quien pasa una enfermedad porque no están preparados para tenerse que quitar de tantas caprichos como disfrutan. Al pobre, en cambio, esto no le viene de nuevo y sabe como afrontar el momento: CONFORMANDOSE. El pobre tiene poco que perder

Mico

El dinero ¿Y para qué sirve el dinero si cuando quieres comprar no hay nada que comprar, ni fruta, ni pan, ni carne...NADA? pues esto pasa en muchos países ¿para qué quiere esa gente dinero? En este mundo hay situaciones mucho peores. De vez en cuando debiéramos mirar a aquellos que no tienen qué comer y nos daríamos cuenta de que lo nuestro no es ningún problema.

AHMED ZIANI

**"DESEO POCO
Y LO POCO
QUE DESEO
LO DESEO POCO"**

La Casa

Curs d'acollida adreçat a dones nouvingudes

El grup d'acollida de dones nouvingudes està compost per dones marroquines i senegambianes. L'objectiu d'aquest curs és l'aprenentatge bàsic de la llengua catalana, tant a nivell oral com escrit.

A nivell oral es treballa el vocabulari dels centres d'interès més comuns. En aquesta pàgina us transcrivim el vocabulari referent a les estances d'una casa en les diferents llengües parlades per les alumnes.

CASA

CA
GAL·LE
DAR
TÀDART

DORMITORI

SAGUCOMPE
SUDU WALETENDU
BITNAÀS
SBÍTIDS

LAVABO

JOGUÉ
HURGÓ
HAMAM
HAMAM

- CATALÀ
- SARAHAULE
- PULAAR
- ÀRAB
- BERBER

MENJADOR

IGUERA
DULA COMENYÀMATA
SALA ATAHAM
SALA MONGE

CUINA

SORONCOMPE
CÀTANI
CUSINA
CUSINA

Aprofitem aquest treball per donar les gràcies a l'Ana Calle, una voluntària que col·labora amb aquest curs ajudant les alumnes a aprendre a llegir i a escriure. Gràcies Ana per la teva constància, dedicació, paciència i altruisme.

Houriya Ajbar, Rachida Anich, Khadija Attaheri, Saïda Bannadi, Zouhra Bihi, Fatima Bounnit, Mariama Camara, Bintu Dem, Khaddouja El Kfif, Yamina El Mousaoui, Zahra Es Sadany, Mimouna Faraoui, Latifa Ferraoun, Amie Fofana, Mariama Gikineh, Rkaya Hssainet, Haja Jabbi, Jankey Jawara, Gaureh Sanneh, Hatoumata Semaka, Molingel Tererah, Amie Touray i Ana Navarrete.

Receptari

| Curs d'acollida adreçat a joves nouvinguts/des

Als estudiants de català del curs d'acollida adreçat a joves nouvinguts/des, els agrada molt la llengua catalana i volen explicar-vos, en català, uns plats de les cuines marroquina, senegalesa i gambiana.

De la mateixa manera que la nostra llengua els enriqueix a ells/es i els facilita trobar feina, relacionar-se amb nosaltres, anar al metge o simplement entendre'ns millor, ells i elles volen aportar-nos aquest parell de plats de la seva terra, potser per donar nous sabors i noves olors a la nostra cuina; potser aquestes receptes es sumaran a les que han fet durant segles les moltíssimes cultures que han habitat els Països Catalans.

Tiga maghao (per a 6 persones)

Ingredients

- 1 kg d'arròs
- Una cullereta de sal
- 1/2 kg de pollastre tallat petit
- Cinc cullerades de crema de cacahuet
- Dues cebes grosses
- Tres tomàquets madurs
- 2 grills d'all
- 1 porro
- 1 pastilla "d'avecrem"
- Salsa de tomàquet fregit (un pot aproximadament)
- Una mica de pebre negre

NOTA: Cal una olla molt gran.

1. Bullim l'arròs amb una mica de sal i l'escorrem.
2. Posem en una altra olla dos litres d'aigua a bullir. Quan arrenqui el bull li posem cinc cullerades de crema de cacahuet i una mica de sal. Cal remenar una mica de tant en tant. Li tirem també el pollastre tallat petit.
3. Després de 10 minuts cal posar dues cebes, el porro i els tres tomàquets tallats petits a l'olla. En aquest moment afegim també l'all i una mica de pebre. També li posem una o dues pastilles "d'avecrem".
4. Ho deixem bullir 30 minuts a foc mig.
5. Ho servim amb l'arròs i la salsa per separat.

Bon profit!!!

Couscous "sevaah jodar" Cuscús amb 7 verdures (per a 8 persones)

Ingredients

- 1 kg. de cuscús
- 1 kg. de carn de xai
- 1 ceba gran
- 4 pastanagues
- 2 carbassons
- 1 col petita
- 2 naps
- Un tomàquet gros i madur
- Un grapat de cigrons cuits
- Sal i pebre, safrà, gíngebre
- Oli de gira-sol

1. En una olla posem oli i fregim la carn de xai, que prèviament hem salpebrat i tallat a daus.
2. Tallem i posem a l'olla la ceba picada. Poc després hi tirem també el tomàquet tallat molt petit.
3. Li afegim sal, pebre, gíngebre, safrà i finalment cobrim amb aigua la carn i ho deixem bullir uns 30 minuts a foc mig.
4. Passat aquesta estona, li tirem el carbassó, els naps, la col, i la pastanaga tallats a mida mitjana. Li afegim més aigua i ho deixem uns 40 minuts més bullint.
5. Per a fer el cuscús, agafem una plata o un plat molt gran, li posem també sal i oli, i dos gots d'aigua freda i ho barregem molt bé. Deixem el cuscús que absorbeixi l'aigua durant 2 o 3 minuts.
6. Posem el cuscús al vapor a coure 10 minuts.
7. Tornem el cuscús a un plat gros, hi posem mig got d'aigua d'aigua, i tornem a barrejar. Esperem a que l'absorbeixi.
8. Tornem a posar el cuscús al vapor 5 minuts.
9. Tornem el cuscús a un plat gros, hi posem mig got d'aigua i tornem a barrejar. Esperem a que l'absorbeixi.
10. Posem en una plata el cuscús amb les verdures i la carn i el seu suc.

Bon profit!!!

23 d'abril, Dia internacional del llibre

| Castellà elemental

Donat que aquest dia, 23 d'abril, és un dia per recordar noms il·lustres de les lletres, nosaltres, els alumnes estrangers de l'escola que estudiem la llengua castellana, hem volgut recordar i alhora mostrar part de la nostra cultura a través dels nostres escriptors i les seves obres.

Mohammed Chukri

Mohammed Chukri fue un escritor marroquí nacido en 1935 en Beni Chiker, un pueblo cerca de Nador, en la región del Rif, y muerto en Rabat en 2003.

En 1945 su padre deserta del ejército español y se traslada con toda su familia a Tánger. Allí Mohammed aprende español y se gana la vida haciendo de guía a los marineros que

llegan a la ciudad. Fue educado en una familia pobre; la violencia de su padre le obliga a huir y vivir en las calles, subsistiendo en medio de la miseria, la violencia, la prostitución y las drogas. Con veinte años, encarcelado, aprende a leer y escribir, tras lo cual marcha a estudiar a Larache. En los años 60 vuelve a Tánger, donde fijará su residencia. En 1966 publica su novela *Al-Unf ala al-shati* (*Violencia sobre la playa*). Sus mayores obras son la trilogía autobiográfica que empieza con *Al-jubz al-hafi* (*El pan desnudo*), sigue con *Zaman al-Ajta* (*Tiempo de errores*), y finalmente *Rostros, amores, maldiciones* (edición en español del 2002). Escribió asimismo sus memorias sobre

Amina Bendriss (Marroc)

sus encuentros con los escritores Paul Bowles, Jean Genet y Tennessee Williams. Ha traducido al árabe poemas de Bécquer, Machado, Vicente Aleixandre, Lorca, Labordeta,... Murió de cáncer el 15 de noviembre de 2003, en el hospital militar de Rabat. Fue enterrado en el cementerio Marshan de Tánger. Antes de morir creó una fundación con su nombre, que posee sus derechos de autor y conserva sus manuscritos. Chukri dejó en testamento una pensión vitalicia a Fathia, su ayudante doméstica, que lo acompañó durante más de veinte años.

Alexander Pushkin

Poeta y autor teatral ruso, iniciador de la literatura rusa a través de sus poemas líricos y épicos, obras de teatro, novelas y relatos breves. Nació el 6 de junio de 1799, en Moscú, en el seno de una familia noble. Dotado de un talento poético precoz, en 1817 tuvo un cargo en el ministerio de Asuntos Exteriores ruso en San Petersburgo, lo que le permitió alternar con la mejor sociedad y a la vez formar parte de un grupo revolucionario ilegal. En 1820 su *Oda a la libertad* atrajo la atención de las autoridades y el joven poeta fue deportado al Cáucaso, aunque se le permitió mantener sus cargos oficiales. Ese mismo año publicó *Ruslan y Lyudmila*, extenso poema romántico basado en el folclore de su tierra, que le situó como uno de los poetas más prometedores de Rusia. La influencia de Lord Byron, junto con el amor a la libertad, fue

una constante a lo largo de su obra. En 1823 comenzó a escribir *Eugene Onegin*, su obra más conocida, una historia de amor en la línea estilística de Byron, que ha sido considerada como la primera de las grandes novelas en lengua rusa (a pesar de estar escrita en verso), y que no completó hasta 1831. Se trasladó a vivir a Odessa en el año 1823, y tuvo problemas con un superior suyo por iniciar una aventura amorosa con su esposa, por lo que fue destituido y expulsado del cuerpo de funcionarios en 1824. Se retiró a las propiedades de su madre, cerca de Pskov donde, a pesar de no sentirse a gusto, fue un periodo muy productivo; en él escribió *Boris Godunov*, tragedia histórica rusa, publicada años más tarde. En 1826 el zar, por su enorme popularidad, le perdonó. Pushkin siguió utilizando la historia rusa como trans-

Nataliia Kumar (Ucraïna)

fondo de dos extensos poemas, *Poltava* (1828) y *Los jinetes de bronce* (1833). Dejó a Rusia una herencia literaria de valor incalculable. Ejerció una enorme influencia sobre varias generaciones de escritores rusos posteriores. Murió el 10 de febrero de 1837, como consecuencia de las heridas sufridas en un duelo en San Petersburgo, por defender el honor de su esposa.

Mihai Eminescu

Mihai Eminescu o Mihail Eminovici (15 de enero de 1850-15 de junio de 1889) fue un poeta del romántico tardío. Conocido a nivel mundial, Eminescu es indiscutiblemente el más grande poeta rumano del siglo XIX y es considerado todavía el poeta nacional por la mayoría de los rumanos, consideración no debida únicamente al valor estético de sus poesías sino más bien porque sus meditaciones reflejan las inquietudes más dignas del alma rumana. Sus obras más conocidas son *Luceafărul* (*El lucero* o *La Estrella de la Mañana*), *Mai am un singur dor* (*Solo tengo un deseo más*), y *5 Scrisori* (*Las Cinco Epístolas*). Era un miembro activo de la Sociedad Literaria "Junimea", siendo además afiliado al partido conservador de Rumanía y periodista en "Timpul", periódico oficial del partido conservador. La obra de Eminescu ha sido traducida a más de 60 idiomas.

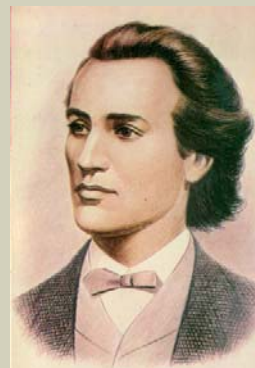
De su obra maestra, que trata de la imposibilidad de llegar a la felicidad en el mundo terrestre, *El Lucero*:

*(...)Ella lo miraba sonriendo,
él temblaba en el espejo,
porque la seguía, sumergido en un sueño,
para por fin llegar a su alma.*

*Y ella, hablando en su sueño,
suspirando amargamente dice:
-Oh, dulce maestro de mi noche,
¿por qué no vienes? ¡Ven!*

*Baja suavemente, tierno lucero,
deslizándose sobre un rayo,
entra en mi hogar y mi pensamiento,
¡trayendo luz a mi vida!*
(...)

Anna Maria Györfi (Romania)

Moufdi Zakaria

Su nombre verdadero es Cheikh Zakaria Ben Slimane Ben Yahia Ben Cheikh Slimane Ben Hadj Aissa. Su sobrenombre, Moufdi, fue su pseudónimo literario. Es el poeta de la revolución argelina. Nació el 12 de junio de 1908 en Béni Izguen (Ghardaïa), donde recibe su enseñanza primaria (Corán y árabe). En Túnez se une a la *Misión Mozabite*, continúa sus estudios y conoce a escritores y poetas tunecinos con los que frecuentará las noches literarias. Su primer poema se tituló "A la gente del Rif". Su vida la dedica a la poesía y a la militancia activa en el movimiento nacionalista magrebí, lo que le llevará en varias ocasiones a la cárcel. Dentro del panorama norteafricano,

destacó como uno de los más importantes dirigentes del Partido del Pueblo Argelino. Adherido a la primera célula del Frente de Liberación Nacional, en Argel, es de nuevo juzgado y detenido (1956-1959). A su salida de prisión, fue el portavoz de la causa argelina en el Magreb. Al final de su vida se estableció en Marruecos, donde participó activamente en seminarios sobre el pensamiento islámico. Moufdi Zakaria murió el 17 de agosto de 1977, en Túnez. Sus restos mortales han sido trasladados a Argelia para ser inhumados en Béni Izguen. Es el autor de muchos cantos patrióticos, entre ellos el *Himno Nacional Argelino*, "*Fidaou El Djazair*", *Canto de Chouhada*, *Canto de la Mujer Argelina*, etc. Sus obras publicadas son:

El Fuego Sagrado (1961)

A la Sombra de los Olivos (1966)

Bajo la inspiración del Atlas (1976)

Iliada de Argelia (1972), escrita en 1001 versos.

Abdellah Drissaoui (Argelia)

Attila József

Elena Miaden (Hongria)

Attila József nació el 11 de abril de 1905 en Ferencváros, un barrio pobre de Budapest y murió el 3 de diciembre de 1937, en Balatonszárszó, con tan sólo 32 años, atropellado por un tren. Es uno de los poetas de la literatura moderna húngara más conocidos internacionalmente. Considerado "el gran poeta proletario" es uno de los máximos representantes de la poesía socialista mundial. Su primera obra poética *A szépség koldusa* ("Mendigo de la belleza"), la publicó con sólo 17 años. En 1925 publicó un segundo libro de poemas *Nem én kiáltok* ("No soy yo quien grita"), en el que incluye el poema *Tiszta szívvel* ("Con el corazón puro"), que motivó su expulsión de la universidad. En 1931 publicó *Dönts a tőkét, ne siránkozz* ("Derriba el capital, no te quejes") que fue confiscado por las autoridades debido a su contenido revolucionario. En su corta vida escribió siete libros de poemas.

CORAZÓN PURO

*No tengo padre ni madre,
no tengo beso ni amante.
Vivo sin Dios y sin patria,
y sin cuna y sin mortaja.*

*Van tres días que no como
nada, ni mucho ni poco.
Pongo en venta mis veinte años,
la potencia de mi estado.*

*Si nadie los compra luego,
que el diablo arree con ellos.
Corazón puro: robar –
¿por qué no?– y hasta matar.*

*Me capturan y me cuelgan
y en tierra santa me entierran.
Y una hierba en que viaja la muerte
sobre mi corazón crece y crece.*

(marzo de 1925)

TISZTA SZÍVVEL

*Nincsen apám, se anyám,
se istenem, se hazám,
se bölcsóm, se szemfedóm,
se csókom, se szeretóm.*

*Harmadnapja nem eszek,
se sokat, se keveset.
Húsz esztendőm hatalom,
húsz esztendőm eladom.*

*Hogyha nem kell senkinek,
hát az ördög veszi meg.
Tiszta szívvel betörök,
ha kell, embert is ölök.*

*Elfognak és felkötnek,
áldott földdel elfödnek
s halált hozó fű terem
gyönyörűszip szívemen.*

(1925, márc)

Parlant amb exalumnes

| Accés a cicles formatius de grau superior

Prop de 60 alumnes s'han matriculat enguany al *Curs de Formació per a les proves d'accés a Cicles Formatius de Grau Superior*. Durant tot el curs, els alumnes s'han preparat per superar els exàmens que els permetran accedir a una formació professional superior. Una part d'aquests alumnes van rebre la visita i el suport de dues exalumnes del centre que en el curs 2006-2007 van seguir aques-

ta preparació. A continuació us fem una ressenya d'aquesta trobada i agraïm de tot cor la participació d'aquestes dues exalumnes del CFA Baix Montseny.

La Margaret Vaquero i l'Anna Xamaní van seguir el curs de formació per a les proves de grau superior i, de la seva estada a l'escola, en van fer una valoració molt positiva. Explicaren com és d'important

l'assistència a classe a l'hora d'enfrontar-te a un examen; quan vens a classe és quan realment te'n adones dels dubtes que tens i, a més a més, el professor et pot ajudar a superar-los. L'assistència també va ser important per aconseguir l'avaluació contínua dels professors del CFA, que pot suposar fins a dos punts a afegir a la teva nota d'examen.

QUI ES POT INSCRIURE A LA PROVA?

Les persones que tinguin complerts 19 anys, o els compleixin durant l'any 2009.

Les persones que tinguin complerts 18 anys, o els compleixin durant l'any 2009 i tinguin un títol de grau mitjà del mateix itinerari.

Una de les coses que van voler destacar fou la cohesió que arribà a tenir la seva classe. Quedaven habitualment fora de les hores de classe per ajudar-se mútuament o per estudiar. Aquestes trobades es feien en els espais del CFA i això els permetia, en cas de dubtes, comptar amb el suport dels professors de l'escola.

El dia de la prova el recorden com un dia dur, difícil, ple de nervis. La Margaret només va haver d'anar un dia ja que només s'examinava de la prova comuna. Evidentment, aquest fet simplifica les coses i fa més assequible l'examen. En canvi, l'Anna va haver d'anar dos dies, un per a la prova comuna i un altre per a l'específica.

L'Anna va voler recordar la seva experiència i ens explicà com es va posar de nerviosa, tant que pensava que ja no tenia res a fer i no volia tornar l'endemà a fer les assignatures específiques. Ens aconsella que evitem una sèrie de coses en el moment de la prova, sobretot mirar tots els exàmens quan te'ls donen perquè et pots col·lapsar si hi ha alguna pregunta que no saps. És millor començar per un i no mirar els altres fins que comencis a fer-los.

Insistiren molt que el dia de l'examen (a l'igual que després, quan estàs fent el cicle formatiu) s'ha d'anar a totes, és a dir, a treure la millor nota possible. No et pots conformar amb un cinc perquè de la nota que treguis dependrà que puguis entrar, o no, a estudiar on tu

vols. En aquest sentit, l'Anna va treure una nota que li va permetre entrar a l'IES que havia escollit com a primera opció, en canvi la Margaret no va poder fer-ho i estudia en un IES que no era la seva primera opció. Per això, un aspecte a tenir en compte és el de revisar bé les qualificacions que et posa el tribunal de les proves, ja que pot ser que s'equivoquin, com va passar-li a una de les nostres alumnes, i com veiem la nota final és molt important.

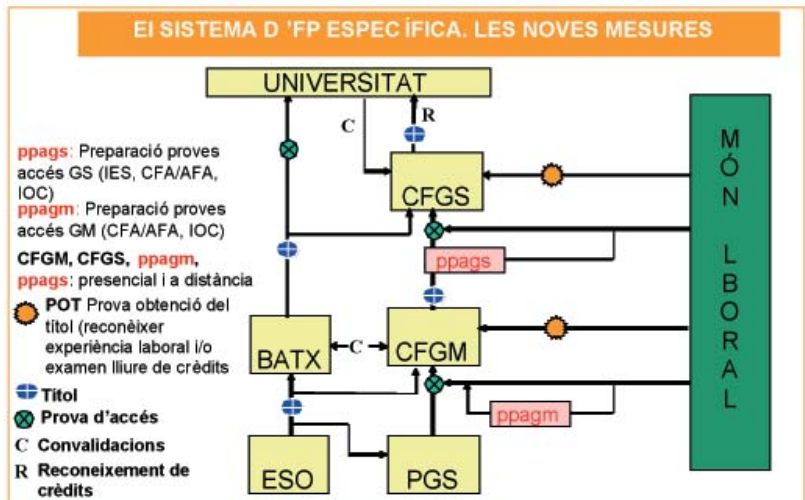
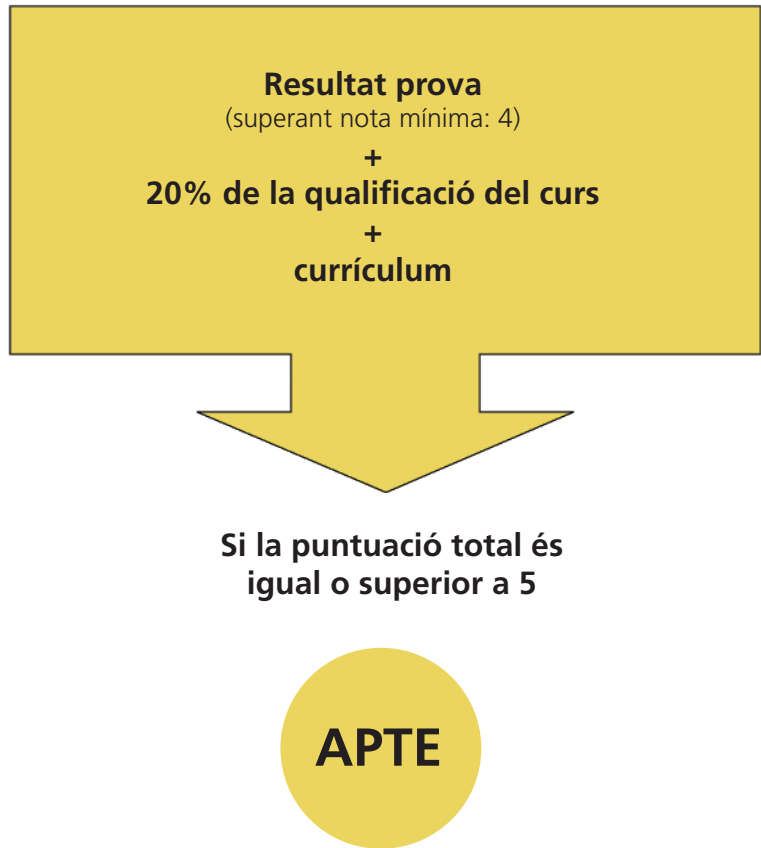
Un cop superada aquesta prova, l'Anna i la Margaret van iniciar els seus estudis d'Educació infantil a Mollet del Vallès i a Barcelona, respectivament. Totes dues estan molt contentes amb aquesta experiència. Ens explicaren que el primer any va ser molt pràctic, amb molts treballs però força divertit i engrescador: havien de fer manualitats, cantar cançons... En canvi, el segon any és molt més teòric.

Un aspecte que van destacar moltíssim de la formació professional és com són de pràctics aquests estudis. Estudies i treballes coses que fan referència només a la que serà la teva professió. Per exemple, en el cicle que elles estan fent, treballen directament amb els nens i una mostra d'això és que van haver de construir una joguina educativa i la van haver d'anar a provar a una escola bressol per veure com reaccionaven els nens.

En aquest sentit, també són molt importants les pràctiques, que és una assignatura obligatòria encara que a vegades es poden convalidar si has treballat en el sector. L'Anna explicà que ella les tenia convalidades perquè va obtenir una beca ERASMUS a l'institut i va poder anar a Alemanya a treballar amb canalla. Això fou una experiència enriquidora perquè va conèixer la manera d'educar allà; els nens són més autònoms, només se'ls ajuda si ells ho demanen.

L'objectiu de les nostres convidades és arribar a la universitat i tenen molt clar que per fer-ho necessiten tenir les millors notes possibles. Comentaven que necessitaven més d'un nou per entrar a fer els estudis de mestre en educació infantil, però que han assumit aquest repte i que esperen aconseguir-lo.

Després d'aquesta intervenció, els alumnes actuals van formular una sèrie de preguntes sobre temes que els preocupaven de les proves: valoració del curs, com inscriure's en un IES... tot pensant en unes proves que s'apropen i de les que depèn el seu futur més immediat.

Working in English

En aquesta secció hem volgut recopilar diferents activitats dutes a terme en els diferents grups que treballen l'anglès a l'escola, bé com a curs específic d'idiomes o bé com a assignatura d'un curs determinat. Hi podreu trobar el relat de visites d'alumnes de parla anglesa que van visitar les classes i petits escrits fets com a col·laboracions individuals.

Claudia visits the school

La setmana del 12 al 16 de gener hem tingut a l'escola d'adults una visita molt especial: la Claudia. Com a professora d'anglès, vaig pensar que tenint-la de visita a casa meua, seria molt interessant portar-la

a l'escola i dur a terme juntament amb els alumnes, activitats de *reading*, *listening* i per descomptat, de *speaking*. L'experiència va resultar molt profitosa, ja que els alumnes es van mostrar interessats i molt participatius. La Claudia no coneixia ni el català ni el castellà, per tant els estudiants van haver de fer un esforç per poder comunicar-se amb ella en anglès, la qual cosa era la finalitat de l'activitat.

Per descomptat la Claudia també té una opinió del seu pas per l'escola:

Q- What do you think about the school?

A- I think it's a great school with really nice teachers.

Q- Did you like your experience as a teacher for one week?

A- Yeah...It was nice to get to know the students and I am grateful that they were interested in my story.

Q- Did you enjoy talking to students from different ages?

A- It was a great experience to work together with Anabel. I think we did a good job! It was totally different from my job, but I had so much fun as a teacher.

Q- How did the students behave in class?

A- They did well! It was nice to talk to them. They behaved great.

Q- Did they make an effort to speak in English?

A- The students were interested in talking in English and in listening what I was telling them.

Q- Do you think they did a good job?

A- Yes, they made a great job. Most of them did not have a problem to understand me, and some of them asked me some questions, in English, obviously. I really enjoyed it.

Q- Did you feel comfortable in the school?

A- I felt totally comfortable in the school. I liked the students and the teachers a lot.

Q- Would you like to become a teacher?

A- The experience was good but I think I wasn't born to be a teacher. However, if you need me some other time in the school, I will be there!

Q- Thanks for everything Claudia, it was a really nice for all of us to have you in the school. Come back whenever.

A- My pleasure, really. I will be very pleased to share with you any other activity, maybe next time in German! (laughs)

La Claudia va llegir el text següent :

*"Hello. My name is Claudia and I am 23 years old. I am from Hamburg, but I live in Dusseldorf, a German city. I work as an air hostess and I love my job. I love working with different people and practising languages such as my mother tongue German and English, but what I really like the most is travelling around the world, and having the chance of visiting many different countries. I have been in New York, Bangkok (Thailand), Cancun (Mexico), Alicante (Spain), The Maldives Islands...
I work for the airline Lufthansa and I am really happy about it."*

A continuació, els alumnes van haver de fer diferents activitats relacionades amb aquest text.

Traducció:

P- Què t'ha semblat l'escola, Claudia?

R- Aquests dies he observat que és una escola genial on hi treballen professors molt simpàtics.

P- T'ha agradat l'experiència de ser professora durant una setmana?

R- Per descomptat, ha estat molt bé conèixer els estudiants i els estic molt agraïda per mostrar-se interessats per la meua història.

P- Et va agradar participar amb alumnes de diversos nivells i diverses edats?

R- Treballar amb l'Anabel ha estat una experiència molt satisfactòria, crec que vàrem fer un bon treball! És molt diferent de la meua feina, però em vaig divertir molt fent de professora.

P- Com es van comportar els alumnes amb tu a l'aula?

R- Es van comportar d'allò més bé. Van treballar molt i va estar tot un plaer compartir les activitats amb ells.

P- Van fer l'esforç de parlar en anglès?

R- Sí. De fet, per a alguns d'ells no va suposar cap problema entendre'm o preguntar-me coses en anglès, òbviament.

P- Com et vas sentir a l'escola?

R- Vaig sentir-me molt còmoda, tant amb els estudiants com amb la resta de professors.

P- T'agradaria fer de professora algun dia?

R- L'experiència ha estat increïble, però crec que això de ser professora no és per a mi. De totes maneres, si algun cop se'm necessita, tornaré encantada.

P- Gràcies per tot Claudia, ha estat un plaer tenir-te a l'escola. Torna sempre que vulguis.

R- El plaer ha estat meu. Sens dubte, tornaré per compartir qualsevol altra activitat amb tu, potser la pròxima vegada en alemany (riu).

Talking to Rebecca

Els dies 2 i 16 de març de 2009 a les classes d'anglès vàrem tenir una convidada especial, la Rebecca Porques, de Filipines, que des del setembre de 2008 viu a Santa Maria de Palautordera i parla l'anglès com a segona llengua. La Rebecca va participar a les classes de nivell inicial i funcional contestant un extens qüestionari preparat pels alumnes i comentant després el text que havia preparat sobre el seu país: "Filipinos and the Philippines". Podem constatar que va ser una classe diferent, una experiència molt interessant i profitosa que tant els alumnes com la Rebecca esperen poder repetir abans que s'acabi el curs.

Aquest és l'escrit sobre "Filipinos and the Philippines".

Els filipins són tan càlids i amigables com el seu clima. Viuen fascinats pels americans i altres estrangers que visiten el seu país i els fan sentir-se ben rebuts. Tot el món somriu i mostra respecte. És fàcil iniciar una conversa amb qualsevol perquè els filipins parlen anglès. Fas amics ràpidament. Són tan amables i acollidors que els trobes a faltar quan retornes al teu país. Filipines té un clima tropical amb només dues estacions, la seca i càlida de novembre a juny i la plujosa de juliol a octubre. Encara que existeixin més de 100 dialectes, la llengua nacional és el filipi i l'anglès la segona llengua. Totes les transaccions de negoci, govern o legals es fan en anglès. La vida per als filipins és difícil. Han de treballar molt dur per satisfer les necessitats bàsiques de la família. Una família mitja filipina compra només allò que necessita. Els sous són baixos i, una vegada cobertes les necessitats, no sobra res per anar de compres o sortir a sopar amb els amics. Si ets un empleat filipi, els teus ingressos mai seran suficients per obtenir productes de luxe, és per això que molts filipins estan desitjant trobar un treball més ben pagat en algun país estranger.

El sistema educatiu filipi ha estat sempre influenciat i ha estat reformat a mesura que anaven arribant els diferents colonitzadors.

L'educació filipina durant la colonització espanyola tenia una orientació religiosa i els missioners prenien el lloc dels professors. Es va imposar l'aprenentatge de la llengua espanyola.

L'arribada dels americans el 1898 va influir decisivament en el sistema educatiu i es van establir els fonaments del sistema educatiu actual. Avui dia, el sistema filipi té moltes similituds amb l'americà.

Els nens filipins accedeixen al col·legi públic als quatre anys, començant des

de centres d'escola bressol fins a guarderia. Als set anys d'edat, els nens entren a l'escola primària elemental (entre 6 i 7 anys de durada), després ve l'escola secundària (4 anys). Després d'això els estudiants realitzen les proves d'accés a batxillerat (CEE), després del qual accedeixen a entre 3 i 5 anys de carrera a la universitat. Existeixen altres tipus d'escoles com les privades, preparatòries i científiques. També hi ha escoles internacionals com les americanes, xineses o britàniques i japoneses.

A Filipines és obligatori que totes les assignatures s'ensenyin en anglès. Des de preescolar els nens/es ja comencen a aprendre anglès.

This is the text about "Filipinos and the Philippines".

The Filipinos are as warm and friendly as the Philippine climate. They are fascinated by the Americans and other foreigners who visit or live in their country and always make them feel welcome. Everyone smiles at you like royalty. And since Filipino speak English, it's easy to strike up a conversation with everyone. You will make friends quickly. Filipinos are so kind and hospitable that you will miss it all once you try to visit their country and you go back home. The Philippines have a tropical weather with just two seasons-hot and dry from November to June and rainy July to October.

While there are over 100 regional languages in the Philippines, the national language is Filipino, with English as the most widely second language. All business, governmental and legal transactions are conducted in English.

Living in the Philippines as Filipinos is difficult. They have to work hard for their own

family needs. For an average Filipino family, they are only getting exactly what they need, I mean their salary is only enough for their needs and there's nothing left for shopping spree and eating out with friends and others. If you're an ordinary Filipino employee, your income can't survive if you want luxurious things in your life. Average family earns only for the basic needs of the family. If you notice, some Filipinos are aiming to go abroad to find a better job. Reforms in the education system of the Philippines were influenced by the arrival of different colonizers. The arrival of the Americans in 1898 significantly changed the Philippine education system and help lay the foundation for what it is today. Philippine education under Spanish colonization was religion-oriented and Spanish missionaries replaced tribal teachers. Learning the Spanish language was enforced.

Education in the Philippines has similar features to that of the United States. Filipino children enter public school at about age four, starting from nursery up to Kindergarten. At about seven years of age, children enter a primary school (6 to 7 years), this is followed by secondary school (4 years). Students then sit for the College Entrance Examination (CEE), after which they enter Collegiate School (3 to 5 years). Other types of schools do exist, such as private high schools, preparatory schools, international schools, laboratory and science high schools. Also, several nationalities, such as the Americans, Chinese, British, Japanese also have their own schools.

It's mandatory that all the subjects or curriculum in the Philippines must be all conducted in English language. Since nursery school, Filipino children start to learn English.

Writing in English

MY FAMILY

My name is Juan, my wife is Isabel. We have got five children (three sons and two daughters). We are Catholics and for us Christmas is an important event. We are very happy when we have family meetings with our children. I am very happy and lucky to have my wife and my children. I am very proud of my family.

Juan Caba (English 1st level)

SAINT GEORGE'S DAY

The day of Saint George is a book and rose festival day in Barcelona. Shakespeare and Cervantes died on the 23rd of April. It's a day to promote reading books. There are stands everywhere selling books (the authors sign the books). In Catalonia is a very important day, it's the day of love and friendship (the girl gives a book to her boyfriend and he gives a rose to her). There are special cakes for this day.

Maria Velasco (English 1st level)

ME

My name is Isabel. I usually do aerobics and "pilates" to keep fit and well. Everyday I eat a lot of fruit and I drink a bottle of water. In my free time, I read the newspapers and I also listen to music, but my favourite hobby is painting. On Mondays and Wednesdays I go to the Adults' school to learn English. At the weekend I spend about six hours doing English homework and I also speak in English with my son or I listen to English songs. In this world, people speak a lot of languages but sometimes we don't understand them. People want learning results immediately and it is usually difficult to learn. The Adult's school students are very lucky because the school and the teacher give us a lot of tools to learn languages and other subjects. Speaking English opens the doors to meet and communicate with people from all over the world.

Isabel Comas (English 1st level)

MONTSENY

The Montseny is a mountain placed between the provinces of Barcelona and Girona. It has got three peaks: Turó de l'Home, les Agudes and Matagalls. We can find a varied vegetation and native fauna. It is a much loved mountain and respected by people but this year there are a lot of visitors because it has snowed.

Joan Polls (English 1st level)

LEARNING ENGLISH

Why am I learning English? I don't know... but I can say one thing: "I love learning English". It all started like a joke. One day after lunch we were with some friends talking about where we could go on holidays and I said: "To a Spanish place because if we go to another country we don't understand anything, we don't speak English". At that moment I thought. "That's not fair..." and half joking I said: "I'll try to learn English, it is very difficult but nothing is impossible, I can." And here I am, at the Adults' school. this is my second year learning English with Marta. In the classroom there's a lot of interest in learning and all my classmates attend the lessons assiduously. I would never have imagined it! At my age learning English! Now I am never bored when my husband is watching television because I am very busy studying English. It's very good fun for me!

Rosa Costa (English 1st level)

FIND 10 WORDS ABOUT FOOD

A	B	E	M	T	O	B
C	R	B	E	E	R	U
O	O	I	D	A	A	T
F	R	A	C	R	B	T
F	C	H	E	E	S	E
E	S	O	G	N	A	R
E	A	G	M	I	L	K
M	S	A	R	W	I	S

Esteve Llorens (English 1st level)

L'ESCALA – THE SALT DAY

L'Escal is a touristic fishing village on the Costa Brava, well known for its anchovies, where I've got a flat next to the sea. From the flat there is a nice view. Salt was very important for the local people in ancient times. Fish was kept in salt when it arrived from distant countries. When the big sailing boats arrived people called out "Here comes the salt", then men moved the salt from the boat to the salt house (an old building from the 15th century). Nowadays, it is used as a main hall and exhibition room. Local people and tourists celebrate the day, the party is very good fun. I enjoy the typical maritime celebrations because they are very different from the typical parties of our region.

Carme Soldevila (English 1st level)

MY MOTHER

My mother was born in Viana, Navarra, she is eighty-eight years old. She is pretty and elegant. She has got curly grey hair. Her eyes are small and green. She has got a bright look. Her skin is fair and smooth. She doesn't speak a lot and she hasn't got a good memory. She is fun and she likes company. She can't walk very far but she likes going out, going to Mass and talking. She loves sweets. She is very lucky because her grandchildren are always with her.

Begoña Sagredo (English 1st level)

MY TOWN 50 YEARS AGO

It was a small town near Montseny, very picturesque, with not many inhabitants, everybody lived from agriculture and the forest resources, there weren't any commercial shopping centres or hairdressers' or gyms, there was just a small hostel, a butcher's and a school with a teacher to teach all the students from five to fourteen years old. She was an excellent teacher.

Very few people had cars and we walked a lot. We had some bank holidays and celebrations during the year (Sant Antoni the Saint patron and protector of animals).

50 years later... I don't know my town, it looks like another place; full of hotels, shops, restaurants, new houses and residential areas. Nobody works in the country or forest, but... this is evolution!

Teresa Pascual (English 1st level)

FIND 10 WORDS ABOUT FOOD (SOLUTION)

A	B	E	M	T	O	B
C	R	B	E	E	R	U
O	O	I	D	A	A	T
F	R	A	C	R	B	T
F	C	H	E	E	S	E
E	S	O	G	N	A	R
E	A	G	M	I	L	K
M	S	A	R	W	I	S

LAST CHRISTMAS

Last Christmas was different. Everybody got the same present because the Magic Kings from the East brought snow with their camels.

On the 7th January when everybody got up in the morning they could see the streets painted in white.

Children played with snow. Some of them made snowmen and others went on sleighs.

It was a beautiful experience for those that didn't go to work but it was a little difficult for those that worked.

Everybody will remember these days for a long time.

Silvia Ortega (English 2nd level)

SOME YEARS AGO...

When I was born I had a brother. We were twins. The first born received the name of Paul and the second one was Peter. We were absolutely alike. Both were blonde and had blue eyes, a good complexion, perhaps we would be athletic children. Both cried and sucked in the same way, with the same affection.

But misfortune came and in a daily bath one of the twins appeared dead. It was due to a nurse's negligence and he was drowned into the water.

Now I have got a big problem: Who am I? I don't know if I am Paul or Peter, everyone has his own destiny but, what's my destiny? I am Peter or I am Paul. Am I alive or dead?? Who am I?? This is my great problem.

Joan Font (English 2nd level)

A MOMENT TO REMEMBER

I was walking along the Congost, the Mont Rebei in absolute silence. I found a wild orchid and I observed it. It was wonderful. I will remember it all my life.

Montse Vall-Ilobera (English 1st level)

BALL DE GITANES OF SANT CELONI

The Ball de Gitanes of Sant Celoni is a traditional party that every Carnival Sunday morning is celebrated in the Vila's square.

The party starts with a long walk along the main streets of the town.

At the party there are:

- The Captain of the horses (he goes the first)
- The old man and the old woman (they are the authorities of the party)
- The devils that make a lot of noise (they throw firecrackers and fireworks)
- The musicians (they play the Gitanes songs)
- The dancers (they dance and play the castanets)

Since 1981 the party has been in the square.

Nowadays there are:

- sixty-five children's couples
- eighty-four adults' couples

This year the musicians are people from the town. I would like you to participate. Come and join in!

Salvador Renau (English 2nd level)

Informació del curs

CATALÀ ORAL:

Nivell I:

Grup A: dimarts i dijous de 20 a 21.30 h (del 30/09/08 al 12/02/09)

Grup B: dilluns i dimecres de 20 a 21.30 h (del 16/02/09 al 17/06/09)

Nivell II:

dimarts i dijous de 20 a 21.30 h (del 17/02/09 al 18/06/09)

CURS ADREÇAT A DONES NOUvingudes:

de dilluns a dijous de 15.15 a 16.45 h

CURS ADREÇAT A Joves Nouvinguts/DES:

Grup A: dilluns, dimecres i divendres 8.30 a 11 h (del 29/09/08 al 13/02/09)

Grup B: dilluns, dimarts i dimecres de 8.45 a 11.15 h (del 16/02/09 al 17/06/09)

FORMACIÓ INSTRUMENTAL II:

de dilluns a divendres de 15.30 a 17 h

FORMACIÓ INSTRUMENTAL III:

de dilluns a divendres de 16 a 17.30 h

FORMACIÓ INSTRUMENTAL:

Grups A i B: dilluns, dimecres i divendres de 20 a 22 h

Grup C: dilluns, dimecres i divendres 15 a 16.45 h (es realitza a La Batllòria)

GRADUAT EN EDUCACIÓ SECUNDÀRIA:

de dilluns a divendres de 17 a 20 h

FORMACIÓ PER A LA PROVA D'ACCÉS A CICLES FORMATIUS DE GRAU MITJÀ:

Grup A: dilluns, dimarts i dijous de 17 a 20 h

Grup B: dimarts, dimecres i divendres de 17 a 20 h

FORMACIÓ PER A LA PROVA D'ACCÉS A CICLES FORMATIUS DE GRAU SUPERIOR:

Part comuna:

Grup A: dilluns i dimarts de 18 a 22 h
Grup B: dimecres i dijous de 18 a 22 h

Part específica:

Geografia: dimecres de 18,30 a 20 h
Economia i organització d'empreses: dijous de 19 a 21 h

PREPARACIÓ PER A LA PROVA D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT:

Part comuna:

Grup A: dilluns de 20.30 a 22 h i dimarts de 18 a 22 h

Grup B: dimecres de 18 a 22 h i dijous de 20.30 a 22 h

Part específica:

Geografia: dimecres de 18,30 a 20 h
Història del món contemporani: dijous de 18 a 19,30 h

Història de l'Art: dilluns de 18 a 20 h

CASTELLÀ ELEMENTAL:

Nivell I: dimarts i dijous de 20 a 21.30 h (del 30/09/08 al 12/02/09)

Nivell II: dimarts i dijous de 20 a 21.30 h (del 17/02/09 al 18/06/09)

ANGLÈS:

Nivell inicial:

Grup A: dilluns i dimecres de 16.30 a 18 h

Grup B: dilluns i dimecres de 18 a 19.30 h

Nivell funcional: dilluns i dimecres de 19.30 a 21h

INFORMÀTICA:

1r trimestre:

ALFABETITZACIÓ DIGITAL I:

Grup A: dimarts i dijous de 16 a 17.30 h (del 30/09/08 al 18/12/08)

Grup B: dimarts i dijous de 18 a 19.30 h (del 30/09/08 al 18/12/08)

Grup C: dilluns i dimecres de 20 a 21.30 h (del 29/09/08 al 17/12/08)

Grup D: dilluns i dimecres de 18.30 a 20 h (del 29/09/08 al 17/12/08)

2n trimestre:

ALFABETITZACIÓ DIGITAL I:

Grup E: dimarts i dijous de 16 a 17.30 h (del 13/01/09 al 02/04/09)

ALFABETITZACIÓ DIGITAL II

Grup A: dilluns i dimecres de 18.30 a 20 h (del 12/01/09 al 01/04/09)

Grup B: dilluns i dimecres de 20 a 21.30 h (del 12/01/09 al 01/04/09)

3r trimestre:

ALFABETITZACIÓ DIGITAL I:

Grup F: dilluns i dimecres de 18 a 19.30 h (del 15/04/09 al 17/06/09)

Grup G: dilluns i dimecres de 20 a 21.30 h (del 15/04/09 al 17/06/09) (es realitza a La Batllòria)

ALFABETITZACIÓ DIGITAL II:

Grup C: dimarts i dijous de 16 a 17.30 h (del 14/04/09 al 18/06/09)

2n i 3r trimestres:

OFIMÀTICA:

dilluns i dimecres de 18 a 19.30 h (del 13/01/09 al 18/06/09)

DIBUIX I PINTURA:

Grup A: dimarts de 18.30 a 21 h

Grup B: dimecres de 17 a 19.30 h

MATRÍCULES

Català oral I	39
Català oral II	10
Curs d'acollida adreçat a dones nouvingudes	15
Curs d'acollida adreçat a joves nouvinguts/des	17
Formació instrumental II	19
Formació instrumental III	17
Formació instrumental	27
Graduat en educació secundària	38
Prova d'accés a cicles formatius de grau mitjà	38
Prova d'accés a cicles formatius de grau superior	56
Prova d'accés a la universitat per a majors de 25 anys	15
Castellà elemental I	19
Castellà elemental II	14
Anglès nivell inicial	31
Anglès nivell funcional	21
Alfabetització digital I	97
Alfabetització digital II	42
Ofimàtica	15
Dibuix i pintura	26
TOTAL*	556

*El nombre de matrícules és superior al d'alumnes (488), ja que un mateix alumne pot estar matriculat a més d'un nivell i/o mòdul. Recòmpte efectuat amb data 27 de març de 2009.

EQUIP DOCENT

Marcel Fontanillas

GES
Accés a CFGM
Accés a CFGS

Quim Framis

Curs d'acollida adreçat a joves nouvinguts/des

Manoli Gallardo

Accés a CFGM
Accés a CFGS
Accés a la universitat

Paqui García

Formació instrumental
Formació instrumental III
GES
Castellà elemental I i II

Joan Marín

Alfabetització digital I i II
Ofimàtica
Taller d'Informàtica de Formació instrumental III

Ana Navarrete (secretària)

Curs d'acollida adreçat a dones nouvingudes
Català oral I i II
Aula d'acollida lingüística

Marta Palomé

Anglès nivell inicial
Anglès nivell funcional

Marina Pardo

Formació instrumental II
Accés a CFGM
Accés a CFGS

Anabel Quiñones

GES
Accés a CFGM
Accés a CFGS
Accés a la universitat

Neus Selga

Formació instrumental
GES
Dibuix i pintura
Accés a la universitat

M. Antònia Vilarrodona (directora)

Formació instrumental
GES
Accés a CFGM

DADES DE L'ALUMNAT

MATRICULATS	%	
TOTAL HOMES	221	45,3%
TOTAL DONES	267	54,7%

NIVELL D'ESTUDIS	%	
Analfabet	15	3,1%
Sense estudis	55	11,3%
Estudis primaris	95	19,5%
Certificat	13	2,7%
Graduat	72	14,8%
Eso sense aprovar	72	14,8%
ESO	28	5,7%
FP I	30	6,1%
FP II	11	2,3%
BUP	4	0,8%
Batxillerat LOGSE	24	4,9%
COU	6	1,2%
CF grau mitjà	29	5,9%
CF grau superior	2	0,4%
Universitaris	32	6,6%

RESIDÈNCIA	%	
Sant Celoni	334	70,8%
Santa Maria de Palautordera	32	6,8%
Riells Viabrea	24	5,1%
Breda	20	4,2%
La Batllòria	27	5,7%
Vallgorguina	11	2,3%
Gualba	9	1,9%
Hostalric	6	1,3%
Cardedeu	4	0,8%
Llinars del Vallès	4	0,8%
Sant Esteve de Palautordera	4	0,8%
Montseny	2	0,4%
Riudarenes	2	0,4%
Sant Feliu de Buixalleu	2	0,4%
Sant Pere de Vilamajor	2	0,4%
Campins	1	0,2%
Fogars de la Selva	1	0,2%
Bigues i Riells	1	0,2%
Granollers	1	0,2%
Arbúcies	1	0,2%

PROCEDÈNCIA	%	
Estat espanyol	349	71,5%
Marroc	56	11,5%
Gàmbia	29	5,9%
Senegal	12	2,5%
Equador	7	1,4%
Romania	5	1,0%
Xina	5	1,0%
Uruguai	3	0,6%
Brasil	3	0,6%
Afganistan	2	0,4%
França	2	0,4%
Filipines	2	0,4%
Ucraïna	2	0,4%
Xile	1	0,2%
Argentina	1	0,2%
Cuba	1	0,2%
Guinea	3	0,6%
Suïssa	1	0,2%
Portugal	1	0,2%
Algèria	1	0,2%
Moldàvia	1	0,2%
Hondures	1	0,2%

SITUACIÓ LABORAL	%	
Treballa	202	41,4%
Atur	167	34,2%
Treball domèstic	46	9,4%
Jubilat/pensionista	52	10,7%
Estudiant	12	2,5%
No consta	9	1,8%

GRUP D'EDAT	%	
de 16 a 25 anys	146	29,9%
de 26 a 35 anys	91	18,6%
de 36 a 45 anys	68	13,9%
de 46 a 55 anys	69	14,1%
de 56 a 65 anys	67	13,7%
més de 65 anys	47	9,6%

CRÒNICA D'ACTIVITATS

Activitats de Nadal a l'Escola d'Adults

19 de desembre de 2008

Com a inici de la celebració del Nadal els alumnes del Centre de Formació d'Adults van participar en l'elaboració d'un arbre dels desitjos, fet amb la unió de petits arbres individuals de cartolina els quals els propis alumnes van decorar i van aprofitar per escriure-hi el seu missatge o desig per a l'any nou. També van participar en la decoració de les aules i del centre en general.

El 19 de desembre a les vuit del vespre el centre va celebrar una festa a la sala de la biblioteca l'Escorxador. Va ser un acte multitudinari en el qual es va comptar amb la col·laboració de diferents grups lligats a la vida cultural del municipi. Primerament els membres de l'Associació Bocs i Cabres de Sant Celoni, dins la seva línia de difusió de la cultura catalana, van explicar l'origen i l'evolució de la figura del tió i, en col·laboració amb l'audiència, van cantar diferents nades tradicionals. Seguidament, els assistents (menuts o grans, autòctons o forans) van poder fer cagar el tió. Després va tenir lloc un pica-pica nadalenc amenitzat per l'Orquestra Sant Celoni amb un repertori de música popular. Va estar una bona manera d'acabar el trimestre i començar les festes.

Els alumnes de l'Escola d'Adults visiten la UAB

15 de gener de 2009

El passat 15 de gener, un grup d'alumnes del Centre de Formació d'Adults van realitzar una visita a la Universitat Autònoma de Barcelona en una jornada de portes obertes específica per als alumnes dels centres que col·laboren amb aquesta universitat.

Els alumnes van ser rebuts al cinema, situat a la Plaça Cívica, on se'ls va lliurar informació sobre el pla d'estudis de la universitat. Posteriorment, van fer un recorregut en autobús pel campus i van visitar la Facultat de Dret. Tots els assistents valoren molt positivament la visita.

El Centre de Formació d'Adults Baix Montseny té una llarga trajectòria en la preparació de les proves d'accés a la universitat per a majors de 25 anys i col·labora activament amb la universitat de Girona i l'Autònoma de Barcelona.

Celebració de la castanyada

Octubre de 2009

Duran l'última setmana d'octubre, l'alumnat dels grups de formació instrumental de la tarda va ensenyar al grup d'acollida de dones novingudes les receptes típiques d'aquestes dates i van elaborar conjuntament uns panellets. El dijous trenta d'octubre els i les alumnes que estaven al centre van ser convidats a tastar els panellets, així com moniatos i castanyes torrades acompanyats de vi novell i de refrescos. Va ser una experiència molt profitosa i una manera festiva de compartir cultura i tradicions.

Teatre a l'Ateneu: "Germanes"

28 de febrer de 2009

Un grup de més de quaranta persones del CFA van poder assistir a l'obra de teatre "Germanes" a la sala gran de l'Ateneu de Sant Celoni. L'obra va enllaçant situacions còmiques i acaba amb un final tràgic desconcertant. Des del centre es va creure que era una bona oportunitat de veure teatre de qualitat a prop de casa i a un preu assequible.

Celebració del Dia Internacional de les Dones

6 de març de 2009

Com ja ve sent tradició es va fer un dinar de celebració del Dia Internacional de les Dones en el qual van participar alumnes de diferents grups i professores del centre.

Excursió a Matagalls

8 de març de 2009

En Marcel Fontanillas, professor del centre, i un grup d'alumnes del curs d'accés a cicles formatius de grau superior van aprofitar un matí de diumenge per realitzar una caminada des de Sant Marçal a Matagalls per gaudir de la neu que ens ha portat aquest hivern.

Participació a la taula rodona de l'IES Baix Montseny

18 de març de 2009

Els alumnes del curs de GES Verònica López i Borja Oriol van participar a la taula rodona d'orientació als alumnes de 4t d'ESO "...I després de l'ESO, què?" organitzada per l'IES Baix Montseny. Tots els convidats a la taula van explicar des de la seva experiència els diferents itineraris que poden escollir els joves en finalitzar l'etapa educativa obligatòria.

Sortida a Girona

21 de març de 2009

Un grup d'alumnes i de professores del centre van realitzar una visita a Girona per tal de fer un recorregut per la història de la ciutat i per diferents llocs d'interès, des de les muralles de l'època romana fins a edificis industrials i culturals del segle XX, tot passant pels banys àrabs, la catedral i el seu museu, el call jueu, l'església de Sant Feliu... L'explicació va anar a càrrec de la Neus Selga, professora del centre i gran coneixedora de la ciutat.

Eleccions al Consell de centre

del 16 de març al 17 d'abril

Aquest any, a instàncies del Departament d'Educació, s'ha constituït per primera vegada el Consell de centre, que és un òrgan de participació en el control i la gestió dels centres en el qual es troba representada tota la comunitat educativa. La relació de membres sorgits del procés d'elecció és la següent:

Directora: M. Antònia Vilarrodona

Secretària: Ana Navarrete

Representants del professorat: Marcel Fontanillas, Manoli Gallardo i Marina Pardo

Representants de l'alumnat: Teresa Espinàs, Carme Lloberas i Josep Ortín

Representant del personal administratiu: Antònia Montal

Representant de l'Ajuntament: Laura Costa, regidora de l'àrea de Comunitat

La participació en aquestes eleccions, tant pel que fa als candidats presentats pels diferents sectors, com pel que fa al nombre de votants, ha estat molt satisfactòria.

Ajuntament de Sant Celoni

Amb la col·laboració de:

CAIXA LAIETANA